

JAARVERSLAG 2016

Aantal leden januari 2016: 51
Aantal leden december 2016: 51
Nieuwe projectleden: Ruud Weijers
Nieuwe leden: Aad Wouters
Opgezegd: Mar Lindhout
Aantal repetities in 2016: 42
Aantal optredens in 2016: 7
Aantal bestuursvergaderingen in 2016: 10

Woensdag 6 januari 2016

Zoals onze traditie het voorschrijft begonnen we dit zangjaar met alcoholvrije bubbeltjeswijn en toostten we op het nieuwe jaar. We wensten elkaar veel gezondheid en zangplezier toe. Mary heette iedereen welkom en in het bijzonder aan een nieuwe tenor: Ruud Weijers, die ons komt versterken. Netty Koelewijn nam even het woord en vertelde dat dank zij haar bemiddeling Ruud er vanavond is. Bedankt Netty, fijn dat de leden ook hun best doen om onze vereniging te promoten. Verder vertelde Mary dat we hard gaan werken aan ons concert op 28 februari en dat er weer vier optredens van Fonds 1818 geboekt zijn en dat we mee gaan doen aan het korenfestival in het Concertgebouw op 16 mei. Kortom we krijgen weer een druk jaar. Ook vroeg Mary de leden om geregeld de repetities te bezoeken en zo veel mogelijk thuis met de oefen-cd te gaan studeren. Ook heeft Marleen van Leeuwen haar huis en haar zelf beschikbaar gesteld om extra met de alten te gaan oefenen. Het is vrijblijvend, maar maak a.u.b. allen zoveel mogelijk gebruik van dit aanbod. Het wordt wel hard werken, we hebben nog acht weken tot aan de uitvoering. Als laatste wil ik nog meedelen dat Leonie een nieuwe knie heeft gekregen. Haar herstel gaat heel goed en we hopen haar dan weer binnenkort op de repetitieavonden te mogen verwelkomen. Als laatste vertelde Mary: "Er is wat lekkers bij de koffie, omdat ik zeventig jaar ben geworden." Spontaan barstte het "Lang zal ze leven" los, waarbij Mary uit volle borst meezong. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat alle stukken voor het orkest ook binnen zijn en dat het orkest daarmee aan de slag gaat. Het wordt een volledige bezetting van wel 40 orkestleden. Ze zijn heel goed en wij ook, zo memoreerde Bob. We gaan op ons concert goed en breed uitpakken in de Oude Jeroenskerk. De akoestiek is daar heel goed, één van de betere locaties in Noordwijk. Ik ben van plan om in de komende weken grondig met jullie te gaan studeren aan de stukken die nu nog in de grondverf staan. Dit gaat best lukken, zeker als jullie allen "er voor gaan". Het afgelopen concert vond ik heel goed gaan, er was een mooie koorklank. Ik hoorde van mensen dat we een heel goed koor zijn. Tineke Kling zei nog dat ze toen ze in de kerk zat – ze zong niet mee – "Wouw wat een goed koor is dat". Bedankt Tineke voor het compliment. We beginnen nu met inzingen. Dat doe ik met een oefening uit het stuk van Gluck. Daar komt een passage in voor: "Amor lohnt dir Treu und Lieder", we gaan dit als een soort van golfje zingen, dat wil zeggen van crescendo naar de-crescendo. Na de inzing-oefening werkten we tot aan de pauze aan achtereenvolgens: "Chor der Seligen Geister" en het "Alma dei Creatoris". Onze nieuwe tenor Ruud zong zijn partij al heel aardig mee, gelukkig kan hij bogen op een lange zang carrière. Het was trouwens ook

goed om te horen dat de solopartijen van Han, Marleen en Margreet al heel goed klonken. Na de pauze werkten we aan Mendelssohn's Psalm 42. We begonnen met doorzingen van het openingskoor, gevolgd door deel 4. De rest van de tijd werd opgemaakt aan het slotkoor. Het was een mooie en inspirerende avond geworden. Tot de volgende week.

Woensdag 13 januari 2016

Via een e-mail oproep waren de bassen en tenoren weer bijeengekomen om een half uurtje extra te komen repeteren. Wij voldeden weer graag aan dit verzoek en stonden om kwart over zeven paraat. Bob was erg blij dat alle bassen en tenoren en hulp-tenoren weer aanwezig waren. We begonnen met het opwarmen van de stem met wat inzing-oefeningen. Daarna gingen we werken aan het "Sancta Maria Mater Dei". We moesten gelijk sterk inzetten. Dat ging ons goed af. Hier en daar waren de inzetten wat onzuiver, maar daar werd goed op geoefend. De bassen moesten bij hun inzet meedenken met de tenoren, wat altijd goed is natuurlijk. Bob vertelde dat er een groot strijkersorkest onder zit, zodat we echt stevig en fors moeten inzetten, en waar nodig fors moeten blijven zingen, dus niet inzakken. Advies van Bob om zoveel mogelijk met ademsteun te zingen. Ook gingen we regelmatig staan, want dat helpt ook om goed te kunnen zingen. Na het "Sancta Maria Mater Dei", zongen we met volle kracht uit Psalm 42: "Was betrübst du dich meine Seele", dit komt uit het slotkoor. We zongen dit deel in één keer helemaal door. Het klonk heel mooi, vond ik. Het zal helemaal mooi worden als de alten en de sopranen ook nog meedoen. Het was inmiddels kwart voor acht geworden en de dames kwamen de oefenruimte binnen. An de Ridder wenste iedereen nog een gelukkig nieuwjaar toe. Hierna nam Mary het woord. Ze heette ons allen hartelijk welkom en speciaal aan de hulp-zangers die er allemaal waren. Verder vertelde ze dat er negen alten zich hebben opgegeven om morgenmiddag extra te gaan oefenen bij en met Marleen van Leeuwen. Top Marleen dat je dit op je neemt. We zijn hier als bestuur en dirigent erg blij mee. Bob nam het woord en vertelde dat hij zojuist met de mannen fors heeft geoefend. Wellicht hebben jullie dit in de gang al gehoord, waren zijn woorden. Verder vertelde hij dat we vanavond verder gaan werken aan het klassieke repertoire. Tussen haakjes (Bob vroeg me of de piano gestemd kan worden, hij klinkt wat vals, en als Astrid volgende week komt zou het mooi zijn als de piano weer goed zou klinken). We zongen in op het woordje "dir", waarbij we van zacht naar sterk moesten zingen. Na het inzingen werkten we tot aan de pauze aan het openingskoor van Psalm 42. We gingen er actief voor zitten. Vanuit het niets zetten de alten prachtig en ingetogen het "Wie der Hirsch schreit" in, gevolgd door de sopranen, tenoren en bassen. Goed was te horen dat iedereen er veel zin in had, het klonk heel volwassen, om het zo maar eens uit te drukken. Er was volgens mij weinig op aan te merken en met een heel goed gevoel gingen we dan ook de pauze in. Ik had bijna de neiging om mezelf en Arie op een borrel te trakteren, maar het werd voor mij koffie en voor Arie een biertje. Na de pauze werkten we aan het slotkoor van de Psalm en dat deden we staande. Ook dit deel ging boven verwachting, en liet bij mij een indrukwekkende indruk achter. Het: "Harre auf Gott" klonk bijna smekend. Om half tien

blies Bob –met voorbedachte rade – de repetitie voor de bassen en tenoren af, want hij ging het laatste kwartier met de dames-sectie aan het werk. Wat er in dit laatste kwartier heeft afgespeeld, zal voor altijd en geheim tussen Bob en zijn vrouwen blijven. Tot de volgende week.

Woensdag 20 januari 2016

Wat ik vooraf kwijt wil is dat deze avond de boeken in gaat als één van de betere repetities. Dit komt omdat iedereen zeer gemotiveerd was, Astrid de piano zeer virtuoos bespeelde, en Bob daardoor zijn handen vrij had om ons te dirigeren en we een speciale inzing oefening van Marleen kregen. Je merkte dat iedereen goed naar de dirigent keek en dat was goed in het gezang te horen. Vooral Psalm 42 klonk daardoor heel mooi. Maar laat ik met het begin van de avond beginnen. Mary opende de avond met een welkom aan iedereen en in het bijzonder aan Astrid. De alt en sopranen waren al ingezongen, zo vertelde Mary, want zij waren om 19:15 uur al begonnen. Verder vertelde ze dat er vanmiddag een afvaardiging van ons koor naar de begrafenis van de heer Arie de Ru is geweest. Het was een blijmoedige ceremonie geworden, de kinderen en de kleinkinderen hadden een eigen lied gemaakt en gezongen. Kortom een waardig afscheid van zo'n betekenisvolle en inspirerende man. Ook heeft Mary een presentje bij zich voor Marleen, wat die is zo gastvrij om de alt en sopranen wat extra bij te scholen. Marleen was er heel blij mee. Bob charterde Marleen met de vraag of zij – zoals ze ook met de alt en sopranen heeft gedaan – haar speciale inzing oefening ook met de mannen te willen gaan doen. Nou dat wilde ze graag, maar zei dan dat iedereen weer mee moet doen. Ze vertelde dat ze dit heeft geleerd bij professor Heinrich Hahn, aan het conservatorium in Den Haag. Ik was namelijk al een halfjaar mijn zangstem kwijt, vertelde Marleen. En die professor heeft gezorgd dat ik met bepaalde vrije oefeningen mijn zangstem weer terugkreeg. Ik wil nu een oefening met jullie gaan doen. We gooien eerst alle beslommeringen van ons af. We laten de armen langs het lichaam bungelen, maken een diepe buiging, komen langzaam omhoog en draaien langzaam met het hoofd zowel naar links als naar rechts. Maak nu maar brr geluiden en laat maar eens een vuurpijl horen. Leg je hand op je buik, haal diep adem zodat de ballon in je buik goed met lucht gevuld wordt en schiet die vuurpijl nu maar af. Hou dit zo lang mogelijk vol. We merkten dat Betty zeker in de top tien komt, want zij hield het heel lang vol. Bravo. Bob nam het dirigeerstokje van Marleen over en we werkten aan de "Cantique de Jean Racine" met Astrid achter de piano. Het werd misstijl toen zij de eerste toren liet horen. De bassen zetten mooi zacht in waarna de rest van het koor volgde. Bob gaf tijdens het zingen dynamische aanwijzingen zoals: "zacht", "sterker", "weg", "nog zachter", "ssst", waar we veel aan hadden. Het klonk heel mooi. Aan het eind merkte Bénédicte nog op dat bepaalde woorden nog niet goed uitgesproken werden. Ook zei Bob dat we het forte op de voorlaatste bladzijde aan moeten houden. Er staat forte sempre en dat betekent dat je het forte stevig vast moet houden. We oefenden dit nog een keer. Hierna gingen we voor de eerste keer de Psalm in zijn geheel doen. Bob liet Astrid nog weten dat zij niet alle noten hoeft te spelen want dat is een "hels" karwei volgens Bob. Astrid begon en de alt en sopranen vielen heel zacht en ingetogen

in. Prachtig, wat een inspirerend begin. Het openingskoor ging heel goed, ook mede door de gesproken aanwijzingen van Bob. Na het openingskoor kwam de aria, magistraal door Margreet gezongen. Kreeg er kippenvel van. Ze kreeg een verdient applaus. Het recitatief met de alt en sopranen klonk ook heel mooi. Verder ging het met deel 4, wat bijna foutloos de revue passeerde. Hierna deel 5 waarin Margreet prachtig het recitatief zong. Samen met het mannen kwintet werd deel 6 gezongen. Het klonk nog wat onwennig maar na een tweede start, toen Bob Leo, Klaus, Han en Frans vroeg om naar voren te komen ging het veel beter. Ik vond het heel mooi ingetogen klinken. Na de pauze kwam de vraag of deel 5 nog een keer gezongen kon worden. Wij vonden dat allemaal goed en luisterden eerst naar Margreet en wat later vielen de mannen in. Ze stonden anders opgesteld met de gezichten naar ons toe. Ik wil niet veel zeggen, maar het klonk weer beter als voor de pauze. Prachtig gedaan, we werden er gewoon een beetje stil van. Hierna zongen we het slotkoor. Jammer dat wij als tenoren bij maat 125 even het spoor bijster waren. In de herhaling ging dit gelukkig wel goed. Hierna zongen we het "Chor der seligen Geister" door. Bob had hier geen opmerkingen over. Verder ging het met het "Alma dei Creatoris". Ook dit stuk ging al heel redelijk. De inzetten waren er allemaal, alleen aan de dynamiek werd nog extra geoefend. De solostukken van Marleen, Margreet en Han klonken ook als een klok. Compliment. We sloten de avond af met – mede op verzoek van Ed – het "Sancta Maria Mater Dei". Rest mij nu nog iedereen te bedanken voor de prachtige zangavond. Astrid, Marleen, Bob en alle zangers en zangeressen: Bedankt. Tot de volgende week.

Woensdag 27 januari 2016

Vanavond om kwart over zeven kwam ik de oefenruimte binnen. Het was slecht weer en daarom was in met de auto. Kwam goed uit, want ik had de affiches voor ons concert bij me en alvast de jaarvergadering stukken. Arie was trouwens komen lopen. Hij was al om half zeven van start gegaan. Stoer hoor, Arie. Afijn toen iedereen binnen was, begonnen we met inzingen. In tegenstelling tot vorige week lieten de gastzangers bij de tenoren vanavond verstek gaan. Jammer, we zullen ze best wel missen vanavond. Bob had een inzingoefening gemaakt op de tekst "Qui la conduit a'oublie de tes lois". We zongen dat in toonladders en moesten de tekst goed uitspreken. De "lois" moesten we zacht inzetten en daarop een crescendo maken. Hierna werkten we aan Mozarts: "Alma dei Creatoris". De inzet moet flink uit volle borst gezongen worden omdat in het orkest daar die trombones spelen. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat we dan weggeblazen worden. In eerste instantie ging het ritme niet helemaal goed, maar na een extra oefening ging dat goed. We werkten hieraan totdat de alt en de sopranen binnenkwamen. Mary opende de avond met een welkom aan iedereen. Ze vertelde dat er in de mail met de belangrijke data er niet instaat dat op 24 februari het orkest hier komt spelen. Kom dan allen want dat is een belangrijke avond. We kunnen dan fijn met het orkest oefenen. Verder wil ik u vertellen dat we zaterdag met 12 alt en sopranen stevig bij Marleen hebben geoefend. Het was heel waardevol. We zullen het effect wel horen. Mary vertelde ook dat er affiches zijn en dat de "kleintjes" door de leden meegenomen kunnen worden. Het inzingen

werd weer verzorgd door Marleen. We begonnen met alles van ons af te gooien, diep te bukken, langzaam omhoog, met je hoofd draaien van links naar rechts. Je moest luisteren of je nek kraakte. Bij mij niet Marleen, weet niet of dat goed is. Daarna moesten we geluid gaan maken dat uitmondde in het denkbeeldig afschieten van een vuurpijl. Het is de bedoeling dat je het puntje van je tong achter je tanden afzet. Als laatste moesten we een bloem plukken, eraan ruiken, en dan zo lang mogelijk een “pjoei” geluid te maken. Als je dit elke dag doet, en raak je alle plekken van je stem aan en die krijgen dan een training. Je moet dan van hoog naar heel laag gaan. Marleen heeft dit van professor Heinrich Hahn geleerd. Hierna nam Bob het dirigeer stokje over en deden we de oefening die ook eerder op de avond met de heren is gedaan. Na het inzingen zongen we het ‘Alma Dei Creatoris’ helemaal door. We moeten van Bob met ons hele lijf zingen en vooral bij het “tutti” gedeelte, de tekst duidelijk uitspreken en voorin de mond zingen. Dat deden we dan maar. Er werd flink geoefend op het ritme. We moeten er voor zorgen dat we de korte nootjes van “ad-cer-ta-mi-na” niet te haastig zingen. De solo van Han nam ik over en dat was te horen. De hoge noten nam ik te laag. Gelukkig kreeg ik later nog een herkansing, en toen ging het veel beter. Hierna pakten we het “Sancta Maria Mater Dei” op. In de partituur die Bob heeft – en die is origineel – is de tempo aanduiding allegro, maar in de bladmuziek die wij hebben is het andante. Volgens Bob is dit fout en moet het echt allegro zijn. Als je het andante tempo aanhoudt wordt het een sloom en saai stuk, en dat kan nooit de bedoeling van Mozart zijn. We houden dus het allegro tempo aan. We zongen dit stuk helemaal door. Toen we klaar waren was het tijd voor de pauze. Na de pauze oefenden we nog een aantal maten van de Sancta. Hierna pakten we Psalm 42 op. We werkten aan het openingsdeel en het slotkoor. Toen we hiermee klaar waren had ik bijna geen stem meer over. Teveel van de stembanden gevergd, denk ik. Als laatste van de avond zongen we het prachtige “Cantique de Jean Racine”. Tot de volgende week.

Woensdag 3 februari

Omdat het herenkwartet vanavond om 19:15 uur was uitgenodigd om hun partij te komen oefenen, kwam de rest van het koor om kwart voor acht binnen. We waren nog getuige van de laatste vijf oefenminuten van het kwartet – dat vanavond uit drie leden bestond, omdat Frans de Lincel er niet was – en dat klonk toch al heel behoorlijk. Mary opende de avond met een welkom aan iedereen. We krijgen allemaal de groeten van Adrie van Dam. Na het concert komt ze weer op de repetitieavonden. Hierna nam Jan het woord en hij vertelde dat hij er een kleindochter bij heeft. Ze weegt 6 pond, heeft de maten 20, 14,20 cm en ze heet Kris. Ik kreeg een hartelijk applaus. Toen Jan uitgesproken was nam Sjaak Ruigrok het woord. Hij vertelde dat het St. Jeroenskoor waar hij op zit ook helaas te maken heeft met “vergrijzende” leden en dat ze best wat ondersteuning kunnen gebruiken. Het de Pasen willen ze de Kroningsmesse en het Halleluja van Handel gaan uitvoeren. We repeteren op donderdagavond om acht uur in de St. Jeroenskerk. Het zal heel mooi zijn als we wat extra versterking van jullie kunnen krijgen, aldus Sjaak. Bob haakte daarop in en zei dat omdat zij ons helpen wij hun moeten helpen. O ja, Ed Beuk heeft per partij

oefenbestanden. We gingen nu inzingen op “bombombombom”. We moesten ons goed ontspannen en lekker lang blijven hangen op de mmm. Ook deden we dezelfde oefening, maar dan puffend. Wat later moesten we een eigen toon kiezen en op noenoenoeno zingen en de laatste noe lang aanhouden en met een crescendo. Toevallig had ik dezelfde toon als mijn buurman Han. Na de inzingoefeningen gingen we als test door elkaar staan om het “Ave Verum” te zingen. Het was een heel gekrakeel voordat iedereen een ander plaatsje had gevonden, toen Bob tot stilte had gevraagd zetten we op de eerste toon in. “Al een heel ander geluid”, zei Bob. Het klonk inderdaad heel mooi, en het is best verrassend als je eens naast iemand anders staat te zingen. Ik stond naast Ida, en vond dat ze haar partij prachtig stond te zingen en dat haar stem nog heel mooi in de groep “kleurde”. Goed gedaan Ida! We moesten weer op onze eigen plaatsen gaan zitten en werkten de rafelige kantjes er nog vanaf. De bassen werkten nog aan een lastige passage en ook de tenoren en altten kregen nog een extra beurt. Het probleem is dat we af en toe gaan zakken. Het is zaak om goed voorin de mond te zingen en de tekst goed uit te spreken. Na al dit oefenen zongen we het nog een keer en toen was Bob tevreden. Jammer dat we deze keer niet door elkaar stonden. Als tweede van de avond begonnen we aan de “Cantique de Jean Racine”. We zongen het eerst helemaal door. Wat mij opviel is dat er veel leden waren die toen het klaar was erg moesten hoesten en kuchen. Zou men de ademsteun verkeerd gebruiken, of heerst er toch een hoest epidemie in de Muze? Ik hoorde zelfs iemand “rochelen” (Arie). Verder was Bob dik tevreden met deze uitvoering. Het volgende stuk werd het “Chor der seligen Geister” en jawel, we moesten weer door elkaar gaan staan. Dat werkte weer bijzonder goed, het klonk als een compact geheel. In de pauze trakteerde ik op “rozebabychocolaatjes” wat bij iedereen goed in de smaak viel. Na de pauze werkten we eerst aan de “Sancta Maria Mater Dei”. Bijna zonder fouten passeerde dit stuk de revue. Hierna het volgende stuk van Mozart, het “Alma Dei Creatoris”. Hierbij ging toch weer het een en ander fout. Dit komt hoofdzakelijk omdat we de tekst niet goed uitspreken en er dan wel eens een lettergreep onder een verkeerde noot wordt gezongen. We moeten thuis ook goed op de uitspraak oefenen. Met wat extra aanwijzingen ging het later wel beter. We moeten meer voluit zingen en voorin de mond goed articuleren. We zullen de aanwijzingen ter harte nemen, Bob. Als laatste van de avond werkten we aan Psalm 42. We kregen de opdracht mee om zo mooi mogelijk te zingen. Allereerst gingen we voor de derde maal van de avond door elkaar staan. Het openingskoor klonk voortreffelijk, vond ik. Iedereen zong voor wat hij en zij waard was. Compliment. Verder ging het met deel 4 en als laatste natuurlijk het slotkoor. Voldaan en toch wat moe gezongen gingen we weer huiswaarts. Bedankt Bob, voor de inspirerende avond., Tot de volgende week.

Woensdag 10 februari

Om kwart over zeven stonden de bassen en de tenoren weer klaar voor hun extra half uurtje zangles. We begonnen met inzingen op stukjes tekst uit de “Alma Dei Creatoris”. Het ging erom om de tekst spitsvondig uit te spreken en zodanig dat straks de mensen die de uitvoering komen beluisteren de tekst goed kunnen verstaan. Na de oefening brachten we

het geleerde in de praktijk. Bob vertelde ons dat hij dit ook straks met de dames gaat oefenen, want ook die moeten goed te verstaan zijn. Nadat we hier 20 minuten aan hadden gewerkt paktten we het openingskoor van Psalm 42 op. Er moet gezegd worden dat de noten goed op hun plaats staan. Dus wat dat betreft geen moeilijkheden, maar het is nu zaak om de komende tijd goede aan de dynamiek te oefenen. We werkten hieraan tot dat de dames hun opwachting maakten. Na de openings toespraak van Mary, die ons hartelijk welkom heette, en verder geen mededelingen had, gingen we met z'n allen inzingen. We deden dezelfde oefening als aan het prille begin van de avond en iedereen deed zijn en haar best om vanaf nu al de te zingen teksten goed te articuleren. We werkten aan de dynamiek van de Psalm en iedereen zat aantekeningen in de muziek te maken. Goed zo, dan hoeft Bob dit niet nog eens op een later tijdstip te gaan herhalen. We zingen de hele Psalm door, waarbij opgetekend dient te worden dat iedereen zijn uiterste best deed om dit heel goed te doen. Nou, het ging bijna helemaal goed, uitgezonderd dan de foute inzet in deel 2, het verkeerde tempo in deel 5, het uit de pas lopen bij het poco più animato in deel 7, maar dat was eerder ook al een paar keer gebeurd, en de iets te late inzet van de tenoren in maat 126, wat de moeilijkste inzet van het hele stuk bleek te zijn. Nou, we weten in ieder geval waar we nog extra op moeten oefenen. Na de pauze werkten we aan de "Cantique de Jean Racine", het "Chor der seligen Geister" en aan "Sancta Maria Mater Dei". Tot de volgende week.

Woensdag 17 februari

De bassen en tenoren begonnen om 19:15 onder leiding van Bob met inzingen. We deden een oefening gebaseerd op de klinkers en moesten er steeds een halfje bij doen. Dus a, e, i, o, oe, u. We moesten een overdreven toeter van onze mond maken en ons hele lijf moest als een contrabas klinken. Hierna gingen we aan het "Ave verum" werken, en voor al het laatste gedeelte – het *cujus latus* – werd onder handen genomen. Oppassen dat we bij dit gedeelte niet inzakken. Afijn we hebben dit stuk nu veel beter gedaan dan de vorige keer. Ook het tempo was nu goed. Wel moeten we erop letten niet te gaan haasten. Als tweede oefenden we aan vooral de inzetten van "Preis sei dir Herr" op pagina 42 van Psalm 42, opus 42. Ter informatie de inzet van de tenoren was nu luid en duidelijk. We werkten aan dit deel tot de dames hun opwachting maakten. Mary heette iedereen hartelijk welkom. We hebben de stoelen nu neergezet als ware het een concert opstelling. Onthoud uw plaatsen zodat we straks bij de uitvoering daar geen discussie meer over hebben. Op deze opstelling kunnen we aan elkaars stemmen wennen. In de loop van de week krijgt u allen een mail met de verdere bijzonderheden over de uitvoering, tijden en kleding. Gisteravond zijn Leo, Bob en ik gaan luisteren bij de repetitie van het orkest. We vonden dat heel erg mooi gaan, dat belooft een prachtige uitvoering te worden. Margreet merkt nog op dat de tenoren als ze achterin staan niet erg goed te horen zullen zijn. Ze zullen wat extra volume moeten gaan produceren. Bob merkt op dat we dit tijdens de Generale zullen gaan testen. Ook merkt Bob op dat als we allemaal goed naar de dirigent kijken het best goed zal gaan. We moeten heel geconcentreerd blijven. Vanavond wil ik gaan oefenen

aan het goed uitspreken van de tekst en het zuiver zingen. Leo merkt nog op dat je je eigen partij ook goed in het orkest kunt horen. Advies: Goed naar elkaar en naar het orkest luisteren en op de aanwijzingen van de dirigent letten, dan wordt het een mooie uitvoering. We hebben de hele avond aan de uitspraak en de zuiverheid gewerkt. Tot de volgende week.

Woensdag 24 februari

Vandaag is de avond waar iedereen heeft op gewacht: Het orkest komt! Om zeven uur waren de bestuursleden aanwezig om de opstelling voor het orkest en het koor in orde te maken. Het werd een heel geschuif, maar uiteindelijk stond alles klaar om het orkest en het koor te ontvangen. Om 20:00 uur zat iedereen op de juiste plaats en was het orkest ingespeeld en juist gestemd. Mary begon met een praatje en heette iedereen hartelijk welkom en speciaal aan het Leiderdorps Kamerorkest. Iedereen krijgt een consumptiebon voor in de pauze en straks aan het eind van de repetitie avond ook via de zijdeur naar de parkeerplaats, dan hoeft u niet met de instrumenten langs de bar. Niet iedereen vond dit een goed plan, want een uitstapje langs de bar is ook wel een leuke optie. Hierna nam Bob het woord en heette ook het orkest welkom. Niet iedereen is er nog, memoreerde hij, want de paukenist had zich in de tijd vergist en komt dus wat later. We beginnen vanavond met de ouverture, daarna gaan we eerste Alma Dei, dan de Psalm, dan is het pauze zodat het grootste deel van de blazers naar huis kan. Na de pauze Chor der seligen Geister, Sancta Maria Mater Dei, Cantique de Jean Racine en het Ave Verum. Het orkest begon met de ouverture. Iedereen zat muisstil te luisteren. Het klonk heel mooi. Hier na was Alma Dei Creatoris aan de beurt. Omdat Marleen er niet is nam Leo de solo van Marleen over. Dit stuk klonk ook heel mooi. Commentaar van Bob: "Oké, mooi". Hierna werkten we tot aan de pauze aan de Psalm. Ook dit stuk ging vol overtuiging over het voetlicht. Na de pauze werkten we nog aan het Chor der seligen Geister, Sancta Maria Mater Dei, Cantique de Jean Racine en het Ave Verum. We kwamen vanavond geen onoverkomelijke moeilijkheden meer tegen, dus we gaan in het volste vertrouwen het concert tegemoet.

Zondag 28 februari

Verslag concert van Tineke Bos (ooit stond ze bij de alten), gepubliceerd in het Noordwijks Nieuwsblad van 2 maart 2016:

Seaside Singers klinken ook klassiek als een klok

NOORDWIJK – In een uitverkochte Oude Jeroenskerk bracht het Noordwijkse koor The Seaside Singers zondagmiddag een klassiek programma dat klonk als een klok. Dirigent Bob Berkemeier schreef in zijn voorwoord in het programmaboekje: “The Seaside Singers deinzen er niet voor terug zich aan klassieke meesterwerken van grote componisten te wagen. Bijna een jaar: hebben de koorleden, bijgestaan door enkele gastzangers en met eigen solisten gerepeteerd om het publiek te laten genieten van koorwerk én van Mozart, von Gluck, Fauré en Mendelssohn.” Muzikale medewerking werd verleend door het Leiderdorps Kamerorkest, dat zorgde voor majestueuze begeleiding van de koormuziek. Zij luisterden het programma instrumentaal op met Mozarts ‘Parijse Symfonie’ en de ‘Ouverture La Clemenza di Tito’. Koor en orkest brachten religieuze koorwerken van Mozart, mooi en harmonieus gezongen. Ontroerend klonken het welbekende ‘Ave Verum’ en de ‘Cantique de Jean Racine’ (Fauré.) Na de pauze werd ademloos geluisterd naar Psalm 42 ‘Wie der Hirsch schreit’ van Felix Mendelssohn Bartholdy, met koorstukken die werden afgewisseld met een aria en recitatieven. Het koor mag zich gelukkig prijzen met sopraan Margreet Groenewoud, die vol gevoel de prachtige, smekende muziek zong. Een kwintet van sopraan en vier heren soleerde en het koor zong juichend het magiſtrale slotkoor. Na afloop klonk er minutenlang een enthousiast en welverdiend applaus.

Woensdag 2 maart

Mary opende met een welkom allemaal en vroeg of iedereen weer “Down to earth” was. Ja, vertelde ze, het was echt genieten afgelopen zondag. Wat ook leuk is om te vermelden is dat Bob een mail heeft gestuurd naar radio 4 naar aanleiding van de rubriek: Wat houdt je vandaag op muziekgebied bezig? Hieronder de mail van Bob:

Beste redactie,

Wat houdt je vandaag op muziekgebied bezig, is uw vraag aan de Radio Vier-luisteraars. Dat is voor mij heel duidelijk: het concert door mijn fantastische gemengde koor The Seaside Singers met solisten uit eigen gelederen en het goede Leiderdorps Kamerorkest aanstaande zondagmiddag in de Oude Jeroenskerk in Noordwijk-Binnen, waarbij ik de muzikale leiding heb (bijgaande de aankondiging). Op het programma enkele korte koorwerken van Mozart (Alma Dei Creatoris, Sancta Maria Mater Dei, Ave Verum, Cantique de Jean Racine van Fauré en Chor der seligen Geister uit Orpheé et Euridice van Gluck, dan nog tussendoor de pittige en knap gecomponeerde Parijse symfonie met zeer snel strijkerswerk in het slotdeel, en de ouverture La clemenza di Tito van Mozart, met als krachtig slotstuk na de pauze de meesterlijke en voor koor en orkest technisch moeilijke, virtuoos gecomponeerde, 42 ste Psalm van Mendelssohn. Alles is maandenlang degelijk ingestudeerd, het door mij zelf aan de piano ingestudeerde koor beheerst de materie, het in twee aparte repetities voorbereide orkest idem, de eerste repetitie koor-orkest samen in onze eigen repetitiezaal (altijd spannend en wennen voor de zangers, koor orkest voor het eerst gezamenlijk in deze stukken) woensdagavond verliep prima en gelukkig zonder ontsparingen in de razend lastige fuga's in het slotdeel van de Psalm). En dan morgenmiddag de generale repetitie in de kerk: ook weer spannend, want hoe klinkt het geheel

in de akoestiek van de grote kerk, hoe wordt de balans koor-orkest daar? Is er voldoende licht voor de orkestleden, etc. Kan ik voorkomen dat het koor in de forte passages toch (weer) de neiging heeft sneller te gaan zingen, blijven ze voldoende op mijn slag en het orkestgeluid letten? Kunnen de drie trombonisten even weg tussen Alma Dei en de Psalm, of blijven ze zitten tot de pauze, even te bespreken met hen en met de concertmeester, kortom dat zijn zo de vragen die je als dirigent voortdurend bezighouden in de dagen voor een concert, waarbij je de verantwoordelijkheid draagt voor het lukken ervan en verder maar moet vertrouwen op wat er intussen met allen is bereikt. Continu klinken de partituren dan in je hoofd, je kijkt alles wederom maar weer eens door, speciaal de passages die extra aandacht vragen, de plekken waar ontsparingen op de loer liggen en waar extra slagtechnische duidelijkheid en oplettendheid op de bok nodig is om de zaak perfect bij elkaar te houden. Misschien kunt u op Radio vier eens een stukje uit de Mendelssohn-Psalm laten horen.

Met vriendelijke groeten

Bob Berkemeier

Dirigent koor The Seaside Singers, Noordwijk

Dit bericht is inderdaad op radio 4 voorgelezen en het openingskoor van de Psalm is gedraaid. Dit heeft geresulteerd dat er mensen uit Apeldoorn speciaal naar ons zijn komen luisteren. Goed gedaan Bob! Coby Los nam het woord en vertelde dat ze zo genoten had. Veel complimenten kreeg Bob voor zijn dirigeerkunst. Hij reageerde daarop dat het een heel goed orkest is en zij precies begrijpen wat de dirigent van hun verlangt. Ik kijk altijd de muzikanten aan als ze aan de beurt zijn. Margreet merkte nog op dat hij alles heel goed aangaf voor het koor, dat het soms leek of we tennisballen moesten opvangen. Bob vond het fijn dat we niet teveel hooi op ons vork hadden genomen en dat er voldoende tijd was om alles goed in te studeren. Ook de repetities waarbij Astrid aanwezig was gaf Bob veel armslag om al zijn aandacht aan het koor te besteden. Het was ook heel fijn dat er gastzangers en -zangeressen erbij waren. Frans de Lincel nam het woord en vertelde dat hij het een feest vond, Hij had lekker gezongen en vond het fijn dat hij er bij mocht zijn op zo een prachtige uitvoering. Mary vroeg of wij nog er eens een beroep op hem mogen doen en zijn commentaar was: “Dat kun je altijd proberen”. Bedankt Frans dat je erbij wilde zijn! Dorothea nam het woord en vertelde dat ze 4 zangers en zangeressen had uitgenodigd en zij vonden dat we allemaal heel mooi zuiver hadden gezongen en de complimenten aan de dirigent en de solisten! Na de evaluatie zongen we het hele programma van Fonds 1818 door, waarbij Bob aantekende dat er vanavond niet gelet wordt op de foute dingetjes. Dat komt volgende week weer aan bod.

Woensdag 9 maart

Om kwart voor acht zat iedereen weer op de juiste plek en nam Bob het woord. Hij zei dat we vanavond aan het Fonds 1818 programma gaan werken en dat er 1 nieuw liedje is: Lag Amsterdam maar bij Wenen. Dat is een liedje in driekwartsmaat en een leuke aanvulling voor het programma. Verder gaan we over twee weken werken aan het programma voor het Korenfestival in het Concertgebouw. We gaan daar

een leuk programma voor maken, met wat bekende stukken. Eerst gaan we inzingen op de tekst: 'Babbel en brom een beetje, babbel maar een beetje met de malle meute mee' "wat wil Mina winnen, Mina wil warempel wel eens wat winnen 1,2,3" en nog een inzing-oefening over kamperfolie dat boven in een boom hing en over "Little Tommy thinker sat on a klinker, he begin to cry, mamma, mamma, what a big boy an I. Dit laatste deden we in canon-vorm. Na het inzingen werkten we aan achtereenvolgens: "Chanson d'Amour" waarbij de tenoren en de bassen veel te hard zongen en de sopranen een 'g', 'as' en 'bes' achter elkaar moesten zingen. Er was van dit lied nogal wat weggezakt, goed dat Bob dit weer eens opgepakt heeft, want op goede vrijdag moeten we toch goed voor de dag komen, daar in Sassenheim, Hierna zongen we de "Louis Davids" medley. Na de pauze gingen we hiermee door. Als laatste van de avond werkten we aan het nieuwe lied: "Lag Amsterdam maar bij Wenen." Dit is inderdaad een leuk liedje, maar of we dit op Goede Vrijdag al op het repertoire kunnen nemen betwijfel ik een beetje. Afijn de tijd zal het leren. Tot de volgende week op de ALV!

Woensdag 16 maart

Verslag van de 54ste Algemene Ledenvergadering van 16 maart 2016 die gehouden is in de bovenzaal van De Muze.

Aanwezig:

Corry Arentshorst, Esther Boom, Noline Glasbergen, Margreet Groenewoud, Anneke Grondsma, Patricia Hoogervorst, Ineke Houwaart, Betty Hulshof, Joke de Mooij, Dorothea Mijnders, Valerie van Muijen, Nel Pont, Leni van Rooijen, Lida Zonneveld, Lieske van Beek, Aya de Bes, Roos Borst, Bénédicte-Marie Folio, Bep van Geest, Tineke Kling, Wil Koelwijn, Tiny Lenting, Mar Lindhout, Mary Ouwersloot, An de Ridder, Ineke Schild, Coby Schreurs, Mieke Stam, Gerda Vink, Emmy van der Voorn, Leonie van Went, Tinie Wijffes, Anneke van der Zalm, Henk Caspers, Ida van Duijn, Arie Haasnoot, Jan Haasnoot, Han Jacobs, Floris Baalbergen, Klaus de Bes, Cees Duijndam, Leo Duijndam, Hilbrand Koch, Hans Zonneveld en Bob Berkemeier.

Met kennisgeving afwezig:

Annemarie Hazenoot, Netty Koelwijn, Els Verhoeven, Bernadette Bom, Adrie van Dam en Coby Los.

Machtigingsformulieren:

Drie. Anneke Grondsma machtigt Bep van Geest, Els Verhoeven machtigt Mary Ouwersloot en Floris Baalbergen machtigt Cees Duijndam.

Aantal aanwezige stemgerechtigde leden: 45

1. OPENING EN MEDEDELINGEN

Om 20:00 uur opende Mary de vergadering met een welkom aan allen op deze 54ste Algemene Ledenvergadering. Ze vroeg of iedereen de presentielijst heeft getekend en of iedereen de financiële stukken in zijn of haar bezit heeft. Er zijn drie machtigingen ontvangen en zes mensen hebben een bericht van verhindering gestuurd. Verder zijn de cd's van ons orkest klaar en die zullen in de loop van de avond aan u uitgereikt worden. Het is een hele mooie opname geworden. Ook de mensen van het Leiderdorps Kamerorkest krijgen er één.

2. INGEKOMEN STUKKEN

Er zijn geen specifieke stukken voor deze vergadering binnengekomen, aldus de secretaris.

3. BEHANDELING VAN HET JAARVERSLAG MET DAARIN OPGENOMEN DE NOTULEN VAN DE 53STE ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN WOENSDAG 11 MAART 2015

Het is dit jaar weer een prachtig leesbaar geheel geworden en als je het helemaal doorleest frist het gelijk je geheugen op. Dit jaar is het voor het eerst in een boekvorm uitgegeven, wat de leesbaarheid ten goede komt. We beginnen met de notulen die op bladzijde 6 beginnen. Ik stel voor om ze blad voor blad door te lopen en hoor dan wel of er op- of aanmerkingen zijn. Blad 6: Anneke v.d. Zalm vroeg zich af of Judith Schimpf een dochter van Margreet Groenewoud is. Antwoord: Ja dat is ze. Had ze ook aan mij kunnen vragen, zegt Margreet. Bladzijde 7: geen opmerkingen; bladzijde 8: geen opmerkingen; bladzijde 9: geen opmerkingen; bladzijde 10: Anneke van der Zalm vraagt hoe het met de zaalwissel met Mozaïek is afgelopen. Mary zegt dat dit al tijdens een reguliere repetitie avond is besproken, waarop Anneke zegt dat ze er dan waarschijnlijk niet bij was. Mary: We hebben dit via Natasja Heemskerk van de Muze schriftelijk voorgesteld. Na een aantal weken kregen we van Mozaïek netjes een brief terug met de mededeling dat er 1 mevrouw is die aan een oogziekte lijdt en die niet – wegens de wat slechtere klimatologische omstandigheden in onze benedenzaal – wil ruilen. Als het toch gebeurt heeft ze het bestuur van Mozaïek meegedeeld dat ze dan van de vereniging afgaat. Uiteraard wil het bestuur van Mozaïek dit niet en daarom is de verwisseling niet doorgegaan. Bladzijde 11: geen opmerkingen. De notulen worden door de aanwezige leden goedgekeurd. De vergadering bedankt de secretaris met een applaus.

3A. BEHANDELING JAARVERSLAG

Mary stelt voor om het jaarverslag weer bladzijde voor bladzijde door te nemen. Bladzijde 1: Geen opmerkingen, hetzelfde geldt voor bladzijde 3, 4, 5 en een stukje van bladzijde 6. We gaan nu door naar bladzijde 11 waarvan Patricia vind dat Arie ook goed zijn best heeft gedaan met het schrijven van het verslag van 18 maart 2015. Nou, dat vond ik ook. Bedankt Arie. Verder ging het naar bladzijde 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 (leuk de verslagen van de Fonds 1818 optredens, weten we ook weer eens wat daar gepasseerd is, zei Mary), 22, 23, 24 Bob merkte op dat hij zich er niet bewust van was dat hij mij bemoedigend had toegeknikt toen ik op zaterdag 29 augustus in verzorgingshuis Groenhoven de enige tenor was. Je schreef, zei Bob, dat het geholpen had en daar ben ik blij om. Trouwens het leuke van dit uitgebreide jaarverslag is dat het voor mij leest als een soort evaluatie. Ik lees dan wat ik allemaal doe op een repetitieavond. Dan zie ik weer voor me wat er allemaal gebeurd is om tot een goed eindresultaat te komen, zeker als ik denk aan het laatste concert. Verder ging het naar pagina 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 en de laatste bladzijde 32. Niemand had verder commentaar, op-of aanmerkingen zodat dit werkstuk door de vergadering geaccordeerd is. Mary bedankte Jan voor al het werk en kreeg als beloning een luid applaus.

4. VERSLAG KASCONTROLECOMMISSIE

Commissieleden Coby Los en Aya de Bes en als reservelid Floris Baalbergen. Aya de Bes kreeg het woord:

Geachte leden,

Ondergetekende, mevrouw C. Los-van Dijk en Aya de Bes hebben als leden van de kascontrolecommissie van de vereniging The Seaside Singers onderzoek gedaan naar rekening en verantwoording van het bestuur inzake het financiële beleid van de vereniging over het jaar 2015. Ondergetekenden verklaren hierbij te hebben geconstateerd dat de penningmeester de onder zijn verantwoordelijkheid gevoerde boekhouding op een correcte wijze heeft bijgehouden. Op grond van haar bevindingen adviseert de kascommissie aan het bestuur decharge te verlenen.

Mary bedankte de kascontrole commissie en het bestuur kreeg daadwerkelijk de geadviseerde decharge van de vergadering, waarop er een applaus volgde.

5. BEHANDELING VAN HET FINANCIËLE JAARVERSLAG

Iedereen heeft de financiële stukken gekregen en Leo gaat nu het jaarverslag toelichten en daarna de begroting. Leo kreeg het woord en hij begon met te vertellen dat de stukken bestaan uit de balans voor 2015, de resultatenrekening over 2015 de lasten en de baten en de begroting voor 2016. Ik begin met wat uitleg over de balans per 31 december 2015 in de hoop u allen wat meer helderheid te verschaffen in deze financiële materie. Op de eerste bladzijde zien we aan de linkerkant hoeveel geld er op de verschillende rekeningen staan. Dat is nu totaal € 6.974,74. Aan de rechterkant staan vier reservefondsen die we met toestemming van de Gemeente hanteren. Als eerste de algemene reserve waar nu een bedrag van € 1.732,15 in staat, in het concertfonds een bedrag van € 4.000,00; in het kledingfonds € 800,00 en in het computerfonds een bedrag van € 442,59. Er is een bedrag van € 267,85 onttrokken uit de Algemene reserve wegens hoge uitgave in 2015, dat kwam door het Jubileumconcert. Als je al deze bedragen optelt kom je weer aan € 6.974,74. Leo legt nog uit dat we de reserves niet te hoog op mogen laten lopen, anders komt de subsidieverlening van de gemeente in het geding. Ik ga nu verder met de resultatenrekening 2015. Ik zal een paar posten toelichten. Post 702 Administratiekosten, dat zijn kantoorartikelen, postzegels etc.; de zaalhuur voor de wekelijkse repetities bedraagt € 81,00 per avond. Post 804 Overige concerten. Daar staat € 725,00 en van deze post is het inschrijfgeld voor het optreden in het Concertgebouw op 16 mei a.s. betaald. Daar zitten ook nog 15 extra entreekaarten bij voor de partners die mee willen. Post 831 Vergoeding pianist en huur vleugel, die valt een stuk lager uit omdat we Astrid niet zo veel nodig hadden dus dat bedrag is beperkt gebleven tot € 600,00. Post 841. Programmakosten, partituren etc. dat is de helft van het bedrag als gage aan het Leiderdorps Kamerorkest overgemaakt (€1.650,00), huurkosten voor allerlei partituren voor het orkest en voor de toner cartridge voor onze printer. Post 902 is de post voor ons lidmaatschap aan de KBZON, onze overkoepelende organisatie. Post 907 Diversen. Dit is het geld dat we terug hebben betaald aan Fonds 1818 wegens het niet doorgaan van een gepland optreden in 2015. Zijn er nog vragen over de "uitgave kant"? Lida vraagt zich af of we

de partituren die we altijd krijgen niet achteraf moeten inleveren. Dat scheelt toch veel kopieer kosten?

Leo antwoordt hierop dat tegenwoordig bijna iedereen de beschikking over een printer heeft en dan zelf de muziek kan printen. Het is niet meer van deze tijd om al de geprinte muziek hier in een kast te bewaren. Daar hebben we ook de ruimte niet voor. We gaan nu verder met de baten. Post 500 Contributies. Zoals u kunt zien is er € 10.071,70 aan contributie geïnd, aan 510 Donaties € 652,00 dit is iets meer dan begroot, Post 520 de gemeentelijke subsidie viel iets hoger uit nl. € 2.688,00. De totale baten komen uit op € 15.355,44. Hiermede is de resultatenrekening weer in balans, aan beide zijden staat nu een bedrag van € 15.603,29. Er zijn geen vragen hierover. We gaan nu naar de begroting. We hebben zo secuur mogelijk de begroting voor 2016 opgesteld. We komen uit op een begroting van € 20.700,00. Op de baten kant van de begroting verwachten we aan contributies € 10.000,00, aan donaties € 500,00, gemeentelijke subsidie € 2.648,00 en aan eigen acties, inclusief Fonds 1818 een bedrag van € 1.000,00 binnen te krijgen. Voor de kaartverkoop is € 3.000,00 begroot, dit zijn 200 kaarten á € 15,00. Post 699 is een bedrag dat we begroot hebben voor ons tweejarig concert. Er zijn geen vragen over de begroting. Ik wil nog iets uitleggen over de kosten van het afgelopen concert op 28 februari. Er was € 8.000,00 voor dit concert begroot. De belangrijkste post was het Leiderdorps Kamer Orkest € 3.300,00. De cd's hebben € 575,00 gekost, de kerkhuur € 1.000,00, podium huren € 100,00, consumpties € 500,00. Kortom, we hadden begroot € 7.800,00 en tot nu toe zitten we op € 6.900,00. Aan feitelijke inkomsten hebben we € 2.460,00. We hebben dit jaar nog twee optredens, het korenfeest in het Concertgebouw en het optreden in het najaar met het harmonieorkest uit Tegelen. Verder hebben we voor dit en het komende jaar geen grote uitgaven meer. Ons eerstkomende grote concert is in 2018 zodat we weer tijd hebben om te sparen voor dit concert. Dit wordt waarschijnlijk weer een concert met orkest in de Oude Jeroenskerk. Zoals u allen op de resultaten rekening kunt zien komt er evenveel geld binnen aan contributies als er uitgaat aan betalingen aan de dirigent en pianiste. Vandaar dat ik met een voorstel kom om vanaf 1 juli 2016 de contributie te verhogen met 1 euro per maand. Iedereen gaat hiermee akkoord. Dit was het wat de financiële toelichting betreft. Leo vraagt of er nog vragen zijn. Er zijn geen vragen en Leo kreeg een welgemeend applaus.

6. BENOEMING NIEUW LID EN RESERVELID VAN DE KASCONTROLECOMMISSIE

Leni van Rooijen gaf zich op als nieuw reservelid voor de kascontrole commissie.

De kascontrolecommissie bestaat voor 2016 uit: Aya de Bes, Floris Baalbergen en Leni van Rooijen als reservelid.

7. TERUG- EN VOORUITBLIK VAN DE VOORZITTER

Het jubileumjaar 2014 is achter de rug, maar er is weer werk aan de winkel want de voorbereidingen voor een groot concert in 2016 moeten in gang gezet worden. Het repertoire, de locatie, met wie gaan we de samenwerking aan etc. Het zal dit keer een klassiek repertoire worden, de keuze is in

eerste instantie gevallen op Ps.42 in een bewerking van Mendelssohn. Besloten is om het concert te verplaatsen naar begin 2016. Dat is het jaar waarin we onze verplichting betreffende de subsidie moeten nakomen. Aangezien het een klassiek concert gaat worden zou het in een kerk moeten worden uitgevoerd, i.p.v. in de Muze. We zouden graag naar de Oude Jeroenskerk uitwijken, daar is echter de toestemming van de Gemeente voor nodig. Na overleg met de betreffende ambtenaar blijkt dat geen probleem. De samenwerking met het Symfonie Orkest Bloembollenstreek is dermate goed bevallen dat we hen weer gaan benaderen voor de begeleiding. Echter de communicatie met het Symfonie Orkest liep niet op rolletjes. Via de individuele leden hoorden we dat men wel enthousiast was, maar van het bestuur bleef bericht uit. Muziek opgestuurd, dirigent benaderd, herhaaldelijk mails verzonden, totdat duidelijk werd dat men daar een bestuurscrisis had. Wij hebben toen een punt gezet achter het Symfonie orkest en zijn op zoek gegaan naar een ander (te betalen) orkest. Zo kwam het Leiderdorps Kamerorkest in zicht, en wat heel toevallig was, zij zouden de Ps.42 in nov. gaan uitvoeren met het oratoriumkoor uit Voorschoten. Op hun eigen concert op 20 Juni zijn we gaan luisteren, waar Bob direct een hele positieve indruk had van het orkest. Na overleg met de mensen van het LKO zijn we de samenwerking aangegaan, goede afspraken voor repetities e.d. gemaakt, we hadden hier duidelijk te maken met een solide bestuur. Ook bezochten we het concert van het oratoriumkoor, zodat we al een goed beeld hadden van het te zingen/spelen stuk de Ps.42. De (extra) repetities verlopen goed, en het resultaat zal in februari 2016 moeten blijken.

Ook hebben we weer deelgenomen aan het tweemaandse Korenfestival in Juni 2015. Verrassend was toch wel het bericht dat de burgemeester dhr. J. Rijpsstra evt. zou willen meezingen in ons koor. Hij heeft altijd in koren en ook wel solo gezongen, dus wel ervaring. Op een ontspannen prettige wijze heeft hij een repetitie meegezongen, en waardeerde het zeer dat wij zijn lievelings nummer gaan zingen. N.l. het "May the road rise to meet you". Tijdens ons optreden op 13 juni heeft dhr. Rijpsstra overigens het hele repertoire bij de tenoren meegezongen. Dat werd door het publiek zeer op prijs gesteld, en het was tevens een mooie promotiestunt voor ons koor!

Er bereikte ons een verzoek van het Harmonie orkest St. Cecilia uit Tegelen voor een evt. gezamenlijk te geven concert begin sept. 2016. Zij komen een weekend naar Noordwijk, begeleiden een kerkdienst op zondagmorgen in de Maria ter Zee, en zouden graag de zaterdagavond ervoor met een koor willen optreden. Een afspraak voor overleg werd gemaakt voor januari 2016.

Van de organisatie van de Kerstwandeling in dec., kwam het verzoek om 20 min. op te treden in het voorprogramma in de Jeroenskerk. Een passend repertoire uitgezocht en een geslaagd optreden was het resultaat. Overigens is het toch bij elk optreden eerst de vraag of dirigent en pianiste kunnen? Dit optreden was op de verjaardag van Bob, maar hij kwam! Dat hebben we zeer gewaardeerd.

Een poging om van repetitieuimte te wisselen is gestrand. Alle wegen zijn bewandeld, maar bij Mozaïek stuitte het op

verzet, wegens de klimatologische omstandigheden. Jammer, maar het is niet anders.

Ook hebben we weer 3 (dit jaar) Fonds 1818 optredens achter de rug. We zijn graag geziene gasten bij de div. verzorgingshuizen, dat blijkt wel uit het feit dat we nooit hoeven te leuren voor optredens, vaak worden we gevraagd. Deze goede naam moeten we hoog houden en deze presentaties niet als een soort tweederangs optreden gaan zien. Want al is het jouw genre niet, je zingt daar voor die ander! Die je er een groot plezier mee doet! En er net zo voor gaan als een gewoon concert.

Dit jaar heeft de Gemeente ons weer een subsidie toegekend zoals we net al van de penningmeester hoorden. Het geeft ons de mogelijkheid in de Muze te blijven repeteren en mooie concerten te blijven geven.

Het bestuur is voltallig. Met z'n vijven, ieder met z'n eigen kwaliteiten, doen we er alles aan, om het koor "op rolletjes" te laten lopen. Dat klinkt wel simpel, maar dankzij een secretaris "uit duizenden", en mijn andere actieve mede bestuursleden lukt dat goed, ook als "de rolletjes" weleens stroef gaan.

Momenteel telt ons koor 52 leden. Er is geen verloop, er komt zo nu en dan zelfs een lid bij. Een goede ontwikkeling in tijden waarin het aantal leden bij koren afneemt. Ook prijzen we ons gelukkig met de deelname van een zes-tal projectleden, als ondersteuning dit jaar bij de Psalm.

En dan onze altijd geduldige dirigent Bob, die ons steeds weer met zoveel enthousiasme weet te inspireren zijn we veel dank verschuldigd. Uren besteedt hij aan de voorbereiding voor het concert, is altijd bereid om naar Noordwijk te komen voor overleg of extra repetities. In zo'n prima sfeer kun je goede muziek maken, want een koor staat of valt met de dirigent. En wij hopen dat Bob nog vele concerten met ons blijft geven.

Voor het komend jaar staan er weer 4 Fonds 1818 optredens op het programma. Alsmede het Korenfestival in het Concertgebouw van de KBZON op 16 Mei. Een unicum in ons koren bestaan!

Ook de samenwerking met de Harmonie uit Tegelen gaat vaste vormen aannemen. In het voorjaar van 2017 zouden we graag een klein voorjaarsconcert willen geven, al of niet in samenwerking met een ander koor/orkest. Het is de bedoeling dat we in 2018 weer een groot klassiek concert gaan geven in de Oude Jeroenskerk. Zoals U ziet maken we onze slogan: van "Bach tot Beatles" waar, door de afwisseling blijft het voor elk koorlid fijn om te zingen. En ik hoop dat we dat in een goede onderlinge sfeer mogen blijven doen in 2016.

Mary Ouwersloot, voorzitter.

8. VOORSTEL ZOMERVAKANTIE

Laatste zangrepetitie op woensdag 15 juni en de eerste zangrepetitie is weer op woensdag 3 augustus.

9. JUBILEA

Er zijn vanavond twee jubilarissen en dat zijn: An de Ridder en Leonie van Went. Mary sprak An als eerste toe:

“Veertig jaar geleden, An, kwam je bij The Seaside Singers zingen, en onder leiding van dirigent Arie de Ru had je het zeer naar je zin op de repetities en heb je in talloze concerten meegezongen. Dat muziek een grote rol speelt – en nog speelt in je leven – is iedereen wel duidelijk. Je hebt ook jaren lang met veel plezier bij de destijds bekende zanglerares Dita Kemp gezongen. Je hebt ook bij ‘Prima Vera’ gezongen en wat we heel knap van An vinden is dat ze elk muziekstuk van begin tot eind helemaal voor zichzelf uitschrijft. Dan ben je toch wel een perfectionist. En wat de meesten niet weten is dat je naast je drukke baan ’s-avonds en in het weekend veel hebt gedaan. ‘Dat doen we nog’, merkte An op. En niet ‘gewoon’ dansen, maar ‘stijl’ dansen, zo ging Mary verder, en wel op een hoog niveau, samen met John. Stel je voor: An in een prachtige baljurk en John in een stijlvol jacket, dat levert wel een heel mooi plaatje op. An, we zijn blij dat je nog steeds met hart en ziel in ons koor zingt en we hopen dat je het nog lang mag blijven doen!”

Hierna kwam Leonie naar voren. Mary sprak de volgende woorden:

“Leonie, je komt uit een muzikaal nest. Moeder, zus en broer zongen en zingen in een koor. Je moeder – tante Nel werd ze vaak genoemd – zong jarenlang bij The Seaside Singers en was ook erelid. Zo kwam het dat ze jou meevroeg toen

The Seaside Singers naar Duitsland gingen, dat was in 1991, ging Leonie met haar moeder mee op reis. Toen zat je nog niet op het koor en na het reisje werd je enthousiast en kort daarna werd je lid van ons koor. Inmiddels ben je dat al weer 25 jaar. Je bent een betrokken koorlid en je zit ook jaren in het bestuur. Officieel ben je de tweede penningmeester, maar in de praktijk ben je overal inzetbaar. Muziek opzoeken, nakijken en corrigeren van de jaarverslagen, je doet altijd de programma’s voor de verzorgingshuizen, verzorgde de kaartjes bij ziekte en verjaardagen van onze leden, je doet alles grondig en heel precies. Het zingen vindt je fijn om te doen, één koor is niet genoeg, dus je bent ook lid van ‘Dune en Fores’ waar je close harmonie zingt, waarbij de muziek uit het hoofd geleerd moet worden. Persoonlijk heb je een ‘pechjaar’ achter de rug, maar binnen de kortste keren stond je toch weer te zingen, en dat vinden we bewonderenswaardig. We wensen je het allerbeste en veel gezondheid en dat je nog lang en met veel plezier mag blijven zingen!”

10. DIRIGENT

Bob, we hebben vanavond je toelichting op de aanstaande concerten al gehoord, maar wellicht heb je ons nog wat te vertellen? Nou, zegt Bob, ik vind het altijd heel fijn dat er op de repetitie avonden een goede opkomst is. Het is voor mijn heel prettig om op een repetitie avond bijna met een voltallig koor te kunnen werken. Dat vind ik bewonderenswaardig. De koorwereld is enorm aan het veranderen, koren die iedere week repeteren daarbij zie je toch vaak een terugloop en projectkoren schieten nu weer als paddestoelen uit de grond. Dat er hier een stabiele situatie is vind ik heel fijn en dan kan ik stapje voor stapje naar een nog betere niveau toewerken. Het publiek in Noordwijk weet nu onderhand best dat we een goed koor zijn en dat betaalt zich weer terug met redelijk veel (trouwe)bezoekers op onze concerten. We hebben laten zien dat we ook klassiek werk aankunnen en als we dat dan kunnen afwisselen met wat lichter werk hebben we een mooie mix. Wel moet ik er voor zorgen dat de stukken niet te moeilijk worden – en dat zal ik zeker doen – want we willen niet dat dat een reden zou zijn dat mensen gaan afhaken. Als laatste wil ik nog zeggen dat ik het nog steeds heel plezierig vind om met jullie te werken. Dat is dan wederzijds, sprak Mary.

11. BESTUURSVERKIEZING

Aftredend en herkiesbaar: Mary Ouwersloot en Leonie van Went. De stembriefjes worden uitgedeeld. Als verkiezingspaneel fungeert Bénédicte. (Het stemmen duurde toch wel wat lang voor sommige leden want hier en daar zag ik iemand gapen.) Toen eindelijk de stemmen geteld waren volgde de uitslag: Leonie kreeg 43 stemmen en Mary kreeg ook 43 stemmen. Er was 1 blanco stem. Mary en Leonie bedankten de vergadering voor het in hun gestelde vertrouwen.

12. MEDEDELINGEN BESTUUR

Mary gaf het woord aan Leo Duijndam. Leo kwam erachter dat de statuten zo’n 20 jaar oud zijn en vertelt dat de tekst daarin niet meer van deze tijd is. Er wordt daarin bijvoorbeeld nog over guldens gesproken. Ik heb op me genomen om in dit verenigingsjaar de statuten opnieuw te gaan maken en zal in de komende tijd wat leden vragen mij daarin te as-

sisteren. Mary vroeg aan de vereniging of er iemand is die onze website bij wil gaan houden. Bep stelt voor om iemand van buiten het koor aan te trekken. Dorothea vroeg wie de website heeft gemaakt. Ze kwam erachter dat degene die dit gemaakt heeft - Ruben Beuk - naast haar woont. Dorothea zal hem daarop aanspreken of de site niet beter gemaakt kan worden. Eigenlijk gebruiken we de site niet zo, want alle communicatie loopt toch veelal via de mail. Wordt vervolgd. Een laatste punt is, zo zegt Mary, dat Marleen van Leeuwen heeft aangeboden om degene die dat wil muzikles te gaan geven. Te denken valt dan aan het leren lezen van noten. Solfege met een deftig woord. Ze zou dit dan in september bij haar thuis willen starten. Wellicht 1 of 2 keer per week. Als er mensen zijn dit ook willen, meld je dan aan bij Mary. Bob ondersteunt dit van harte, want er is geen tijd om dit tijdens de repetities te doen. Mieke en Gerda geven zich al vast op.

13. RONDVRAAG

Mary vraagt of er nog iemand wat op z'n hart heeft.

Anneke van der Zalm:

“Ik mis Adrie van Dam al een hele tijd.” Mary antwoordt dat Adrie heeft aangegeven dat ze een tijdje niet komt zingen omdat ze zich de laatste tijd niet zo lekker voelt.

Hans Zonneveld:

“Zonder bestuur geen koor, dus ik vraag een geweldig applaus voor het bestuur.” Applaus volgde en Mary bedankte iedereen daarvoor.

Bénédicte-Marie Folio:

“Ik heb nog een opmerking in mijn allerbeste Nederlands. Ik vind het altijd jammer dat we bepaalde stukken uit het programma moeten schrappen. Kunnen we niet in een andere vorm instuderen? Ik weet nog dat we eens uit Idomeneo het *Still ist am Meer die Welle* heel goed hadden ingestudeerd en dat dan opzij werd gelegd en dat later weer werd opgepakt. Dit was voor mij een heel goede manier van instuderen. Ik zou graag zien dat dit weer zo zou gebeuren.” Mary antwoordt dat dit stukken zijn die vaak teveel zijn en qua tijd niet in het programma passen. Bénédicte: “Is het dan niet van te voren in te schatten hoelang een programma mag gaan duren? Bob gaat onderzoeken of het instuderen inderdaad anders kan. Hij zegt dat het heel goed werkt om de heren een half uur eerder te laten komen en dus veel sneller kunnen gaan studeren. Ook als iedereen noten zou kunnen lezen zal het instuderen veel sneller gaan. Bénédicte: “Ik vind het ook jammer dat er bijna altijd eerst met de sopranen wordt begonnen, de melodie blijft dan in mijn hoofd zitten en dat studeert moeilijker dan als ik eerst de alt-partij had gehoord.” Het zou fijn zijn als we wat meer achter elkaar kunnen studeren. Bob merkt op dat hij op de repetitie iedereen aan de gang wil laten en niet te lang bij één groep wil blijven hangen. Leo stelt voor om ook eens de alten en de sopranen een half uur eerder te laten beginnen. Dit voorstel wordt unaniem aangenomen.

14. SLUITING VAN DE VERGADERING

Mary sluit om 22:00 uur de vergadering.

Woensdag 23 maart

Mary opende de zangavond met de mededeling dat er voor ieder lid een boekje is met het volledig programma voor het korenfestival op tweede Pinksterdag 16 mei. De kosten van z'n boekje bedragen €2,00. Het voordeel hiervan is dat je niet de hele dag met je muziekmapp hoeft te sjouwen. Het bedrag graag aan Jan geven, hij regelt de financiële kant van deze uitgave. We begonnen met inzingen en Bob deed dit met een stukje uit Psalm 42: “Wie der Hirsch schreit”. We zongen dit op toonladdertjes en steeds ene treetje hoger. Nadat we de bovenste sport hadden bereikt vond Bob het welletjes en gingen verder met het eerste stuk van de avond: “Zigeunerleben”. Zoals al eerder door Bob is verteld is het bij dit lied zaak om goed de sfeer van dit lied over te brengen. Daarna werkten we aan de “Spaanse Serenade”, waarbij de mannen heel zacht moeten inzetten met “Stars of the Summer night”. Met ons gezang riepen we blijkbaar een slaperig sfeertje op, want ik zag Arie flink gapen. Nadat iedereen weer wakker was gingen we verder met het toepasselijke: “Oh what a beautiful morning”. Dit stuk geeft weinig moeilijkheden zodat we nog net voor de pauze aanbrak het prachtige “Still ist am Meer die Welle” uit Idomeneo konden zingen. Na de pauze werkten we tot het eind van de avond aan het weer ophalen van het openingskoor uit Psalm 42. Tot de volgende week maar weer.

Woensdag 30 maart

Mary opende de vergadering en riep ons nogmaals op om vanavond ons beste beentje voor te zetten, zodat we op maandag 16 mei goed voor de dag komen voor ons optreden in het Concertgebouw. Natuurlijk doen we dat Mary! Bob nam het woord en vertelde dat we vanavond inderdaad aan het concertgebouw programma gaan werken. Maar allereerst inzingen. We deden dit op de bekende: “Niemand in de maling nemen...”, “Die Intervalle I” en “Piedeladeliedlade loe”. Na het inzingen begonnen we met iets makkelijk: “Oh, what a beautiful Morning”. De tenoren hadden wat extra les nodig voor wat betreft de openingszin: “Hm”. De toonhoogte klopte niet helemaal. Verder ging het goed en gingen we verder met de tegenhanger van dit lied: “Some enchanted evening”. Ooit eens gezongen door Perry Como. Dit lied is in mijn geboortjaar 1949 geschreven. Het gaat over dat je op een bepaalde gezellige avond een vreemdeling tegenkomt, die dan aan de deur klopt. Ook daar is eens een liedje van gemaakt dat vaak rond 5 december gezongen wordt en meestal door kinderen. Als laatste lied voor de pauze studeerden we aan het “Zigeunerleben”. Na de pauze konden we weer naar de prachtige stem van Margreet luisteren, want zij zong het solostuk uit “Still ist im Meer die Welle”. We waren zo onder de indruk, dat onze inzet iets te laat kwam, maar dat is ons vergeven. In het Concertgebouw zullen we hier zeker op letten. Als tweede stuk na de pauze werkten we aan de “Spanish Serenade”. Dit lied ging bijna vlekkeloos, Bob was heel tevreden, en ik ook, want het blijft voor mij best moeilijk om een suikerzoet romantisch liedje te zingen. Meestal krijg ik er een soort van onzichtbare uitslag van... Als laatste van de avond haalden we het openingskoor van Psalm 52 op. Tot de volgende week.

Woensdag 6 april

Vanavond oefenden we aan het programma van het korenfestival en een gedeelte van het Fonds 1818 programma. We begonnen met inzingen. Bob liet ons toonladders op de melodie van “Va Pensiero” zingen. Daarna moesten we diep inademen en puffend uitademen. Daarna gingen we in spreekkoor wat Italiaanse zinnen uit dit stuk opzeggen. Dit ging redelijk goed, maar het blijft voor ons Hollanders een moeilijk uit te spreken taal. Als eerste lied oefenden we daadwerkelijk aan dit mooie bekende stuk. Je kon toch goed horen dat er gepoogd werd om met een Italiaanse tongval te zingen. Na dit lied werkten we wat ontspannender aan de stukken uit de Sound of Music: “Edelweiss en My day in the Hills”. Dit ging ons en stuk makkelijker af. Bij het Edelweiss moeten de tenoren niet vergeten in maat 37 de melodie te zingen en niet met de sopranen mee te gaan doen. Bij het “My day in the Hills” zetten de sopranen, alten en tenoren het refrein te hard in met: “oh”, we overstemden de bassen die zo hun best deden om hun “The hills are alive with the sound of music” mooi te laten klinken. Sorry bassen, volgende keer gaan we veel zachter inzetten. Als laatste voor de pauze werkten we aan de “Louis Davids medley”. Ik merkte wel dat er af en toe wordt “gemopperd” als we dit stuk ter hand nemen. Er zijn een aantal zangers en zangeressen onder ons die dit stuk wel gezien hebben. Ik zal dan ook – in de hoedanigheid als bestuurslid van onze mooie vereniging – op één van de volgende vergaderingen een balletje opgooien of we dit stuk niet kunnen vervangen door een andere medley. Ik beloof niets, maar we hebben een heel soepel bestuur en een nog soepeler dirigent, zodat ik vermoed dat dit best voor elkaar komt. Na de pauze besteedden we de tijd aan het wederom ophalen van het openingskoor van Psalm 42, en als laatste gingen we met de klanken van het “Zigeunerleben” naar huis. Tot de volgende week.

Woensdag 13 april

Mary opende de oefenavond met de mededelingen. Ze vertelde dat iedereen de groeten van Hans Zonneveld moet hebben. Hij ligt nog in het ziekenhuis en ze doen allerlei onderzoeken met hem. Het zal leuk zijn als we een kaartje naar hem sturen. Dat kan ook naar zijn huisadres. Verder hebbende woensdag 27 april geen zang want dan is het koningsdag. Leonie heeft nog een vraag of de leden de 10 euro voor de bus naar het korenfestival in Amsterdam willen voldoen. Het kan per bank, maar ook contant betaald worden. Bob nam het woord en vertelde dat we vanavond verder gaan met het programma voor 16 mei. Vooral de Spaanse Serenade, en het Zigeunerleben, de Habanera die we samen met alle aanwezige koren zingen. We gaan inzingen op “chocolade pudding, chocolade reep”, we zingen het van sterk naar zacht. We moesten de tekst goed voorin de mond articuleren. Als eerste oefening zongen we van Schumann het “Zigeunerleben”. Ook hier is goed articuleren het devies. Als tweede oefenden we op toonladders en later op puntjes de woorden “My lady Sleeps”. Het puffen moesten we ook goed in het ritme doen en niet haasten was geboden. Na deze oefening zongen we daadwerkelijk de Spanish Serenade waarin deze tekst voorkomt. Tot aan de pauze werkten we aan deze twee stukken. Na de pauze werkten we aan “Still wist am Meer die Welle”, waarbij Margreet haar solopartij

zong. Als laatste van de avond werkten we aan de gezamenlijke stukken die we op 16 mei in het Concertgebouw zullen uitvoeren: “Carmina Burana”, “Misa Criolla” en “Thank you for the Music”. Tot de volgende week.

Woensdag 20 april

Mary opende de repetitieavond met de mededeling dat iedereen door Hans Zonneveld bedankt wordt voor de belangstelling en de kaartjes. Het gaat goed met hem, natuurlijk moet hij nog aansterken, maar binnenkort kunnen we hem weer verwelkomen. Er is een stuk dunne darm bij hem weggehaald van “zo’n meter of wat”, dat is onderzocht en er zijn gelukkig geen nare dingen in gevonden. Fijn Hans, pak van ons aller hart! Verder nog iets over 16 mei, zo ging Mary verder, we hebben een schrijven van de KBZON gekregen dat er lunchpakketten via hun besteld kan worden. Voor € 7,50 is er een te bestellen. Doorgeven aan Jan s.v.p.. Bob begon met een ritmische inzing oefening als toonladder op de woorden: “Va, Pensiero, sull’ali dorate; va, ti posa sui clivi, sui colli”. Nadat we onze stembanden hadden opgewarmd zongen we zo mooi mogelijk het “Im Prater blühen wieder die Bäume”. Goed klonk het, maar we moeten beter op de tekens van Bob letten. Als tweede stuk zongen we over een “Edelweiss”. Hier is de dynamiek ook heel belangrijk en Bob gaf daarom goed aan waar we moesten versterken of verzwakken. Staand zongen we het nog een keer door, en dat ging weer een stuk beter. Omdat we toch stonden bleven we maar staan en zongen we uit de Sound of Music: “My days in the hills”. Prachtig klonk het. Als laatste voor de pauze zongen we weer zittend: “Zigeunerleben” van Schumann. Na de pauze werkten we aan de “Spanish Serenade” waarbij we de lady in slaap zongen. We zongen dit stem voor stem, steeds kwam er een andere stemgroep bij, erg mooi klonk het zeker toen we het met z’n allen zongen. Jammer dat Bob op het eind “weg” riep, maar hij bedoelde dus dat de mannen hun mond moesten houden om de sopranen de kans te geven het lied mooi af te maken. Na de pauze werkten we aan “One hand, one heart”, de Nederlandse versie van “My fair Lady”, en we gingen naar huis op de tonen van “Stroei Voet”. Tot de volgende week.

Woensdag 27 april

Vanavond geen gezang om dat de koning vandaag zijn verjaardag viert en iedereen is uitgenodigd.

Woensdag 4 mei

Deze dodenherdenking avond begonnen we om 19.15 uur. Er is afgesproken dat we even voor acht uur stoppen zodat we een moment van stilte in kunnen lassen, zo vertelde Mary. Leo Duijndam zei dat hij rond kwart voor acht een gedicht wil voorlezen. Na het inzingen werkten we tot 19.45 uur aan Psalm 42. Leo Duijndam las toen en zeer indrukwekkend gedicht voor dat ging over vrede. We waren allen toch en beetje aangedaan. Na de minuut stilte gingen we weer door met de Psalm. Na de pauze werkten we aan de Spanish Serenade en aan het Zigeunerleben. Tot de volgende week.

Woensdag 11 mei

Vanavond begonnen we allemaal om kwart over zeven. Bob wil deze avond een soort van Generale Repetitie houden,

zodat we goed beslagen ten ijs in het Concertgebouw arriveren. Onze gast zangers, Ruud Weijers en Leo van der Niet waren ook aanwezig, zodat ook de voltallige tenor-sectie zich volledig kon inleven. We begonnen met inzingen op toonladders. Nadat dit achter de rug was begonnen we het programma af te werken. Zoals in een generale gewoon is, was het de bedoeling van Bob om zo weinig mogelijk in te grijpen. We startten met Psalm 42. Zeer ingetogen startten de alten hum beginmaten, daarna vielen de sopranen in, waarna de tenoren en de bassen aan de beurt kwamen. De opening zweelde steeds meer aan en dat is ook de bedoeling geweest van Felix Mendelssohn. Eigenlijk ging het hele stuk heel goed. Er werd goed op de dynamiek gelet en op Bob. Het volgende stuk op het programma was "Still ist im Meer die Welle." Van te voren merkte Bob op dat we de tekst goed moeten articuleren, en dat deden we dan ook. Margreets solo klonk weer overweldigend. Als we maandag dit stuk zo zingen, hoeven we ons nergens voor die schamen. Hierna kwam de "Spaanse Serenade" aan bod. Ook dit stuk werd heel zacht ingezet. Iedereen lette goed op Bob en dat wierp vruchten af. Nauwgezet volgden we zijn aanwijzingen en dat was goed te horen. Het werd een van de beste performances ooit. Na een korte pauze gingen we verder met het "Zigeunerleben". Alleen bij het ritardando in maat 40 sloegen we een beetje op hol. Bob greep direct in en corrigeerde de boel. Ook met dit stuk zullen we een goed figuur slaan, denk ik zo. Als voorlaatste stuk zongen we "Oh, what a beautiful mornin'" uit de musical Oklahoma. Hier had Bob geen opmerkingen over, en als laatste van de avond zongen we "Some enchanted evening. Tot maandag 16 mei in het Concertgebouw!

Maandag 16 mei

KONINKLIJK KORENFESTIVAL IN HET CONCERTGEBOUW, AMSTERDAM.

16 mei jongstleden heeft in het Concertgebouw te Amsterdam het evenement Koninklijk Korenfestival plaatsgevonden, georganiseerd door de korenbond KBZON en in samenwerking met onder andere Sing Along Events. Het evenement was een doorslaand succes voor de ruim vijftig deelnemende koren uit geheel Nederland en kende een warme belangstelling van een grootschalig publiek. Hierbij een korte impressie van deze bijzondere dag.

De opening werd verzorgd door de componist Merlijn Twaalfhoven in de grote zaal van het Concertgebouw. Ter plaatse voerde hij een klankstuk op, om daarmee de aanwezige koren op te warmen en in beweging te krijgen.

Verdeeld over een aantal zalen in het Concertgebouw werden de koren in de gelegenheid gesteld om zich te presenteren in de vorm van optredens. Een grote variatie in genres en samenstelling van koren zorgde voor enerverend programma.

De gezamenlijk passie voor het zingen werd in de middag benadrukt door een Scratch waar alle koren aan deel namen. De voordracht van onderdelen uit de Carmina Burana en Misa Criolla werd afgesloten met "Thank you for the Music."

Onder de belangstellenden bevonden zich ook een keur aan dirigenten. Onder leiding van Martin Verbrugge van Sing

Along Events werden zij tijdens het evenement bij gepraat over het thema 'het overbrengen van zangtechniek aan koorleden'.

Voor degene die haar zangtalenten wilden aanscherpen werd door Lyrisch Sopraan Barbara Schilstra een aantal Zangworkshops uitgevoerd. Geholpen door de prachtige entourage en aangewakkerd door de KBZON werd hier gretig gebruik van gemaakt.

Het programma werd afgesloten met een daverend optreden van mezzosopraan Tania Kross. Zij zorgde ervoor dat de deelnemers en bezoekers vol van vervoering weer huiswaarts gingen.

Woensdag 18 mei

Mary opende de avond met de mededeling dat van het Kruisvaarderskoor de tekst fonetisch is uitgeprint zodat de Italiaanse uitspraak wellicht wat verbeterd kan worden. Iedereen werd een kopie daarvan overhandigd. Bob vertelde dat we vanavond gaan werken aan "Homeward Bound", we beginnen aan "The Lord bless you and keep you" dat in een andere zetting staat dan jullie gewend zijn en vooral het laatste gedeelte is lastig, en als laatste wil ik met jullie gaan werken aan "Dry your tears, Afrika". Maar eerst gaan we inzingen op enkele woorden uit het Kruisvaarders koor. Bob vertelde eerst iets over de achtergrond van deze opera: "Deze opera zou een politieke opera zijn, waarin Verdi diverse politieke plots uit zijn tijd zou hebben geparafraseerd. Net als bij Verdi's vorige opera Nabucco is er weinig overgeleverd over de oorsprong van het werk. Er bestaan geen papieren bewijzen van onderhandelingen die Verdi gevoerd moet hebben met La Scala, hoewel er een gerucht was dat na het grote succes van Nabucco ene Merelli (de impresario aldaar) de componist op discrete wijze de honorering zou hebben betaald, en dat Verdi daarbij ook een bedrag kreeg voor zijn toekomstige echtgenote, Giuseppina Strepponi. Er is ook geen correspondentie bekend tussen Verdi en zijn librettist Temistocle Solera. Ze waren beiden in Milaan gedurende de periode waarin Verdi het werk schreef (de eerste helft van 1842) en als we Verdi's latere uitlatingen mogen geloven veranderde hij erg weinig aan Solera's originele schetsen. De opera werd door de religieuze censors in Milaan argwanend bekeken, maar uiteindelijk hoefden slechts een paar kleine wijzigingen te worden doorgevoerd om tot acceptatie te komen. De eerste opvoering was een groot succes, met een rolbezetting die onder andere Giovanni Severi (Arvino), Prosper Dérivis (Pagano), Carlo Guasco (Oronte) en Erminia Frezzolini (Giselda) had. Voor een latere uitvoering in Senigallia in juli 1843 componeerde Verdi een nieuw cabaletta in het tweede bedrijf voor Antonio Poggi (als Oronte). Een herziene Franse versie van de opera werd opgevoerd onder de titel Jérusalem in Parijs in 1847."

Na deze uiteenzetting werkten we tot aan de pauze aan dit mooie stuk.

Na de pauze werkten we achtereenvolgens en volgens afspraak aan: "Homeward Bound", "The Lord bless you and keep you", en we sloten af met "Dry your tears, Afrika." Tot de volgende week.

Woensdag 1 juni

Mary opende met de mededeling dat het zingen op 11 juni (de open tuindagen) niet door gaat. Er komt nog een mail met verdere informatie voor het concert op 10 september. Anneke vraagt of er nog een aparte Generale is, maar Mary vertelde dat er op 10 september vroeg in de middag de generale wordt gehouden en op dezelfde avond volgt dan de uitvoering. Volgende week komt Ida Consiglio, uit het bloembollen orkest, ons Italiaanse les geven zodat we de tekst "O signore, dal tetto natio" (Kruisvaarderskoor) goed kunnen uitspreken. Vanavond gaan we werken aan het programma voor september, de "Spiritual Rhapsody". Ik heb hier een inzing oefeningetje van gemaakt op de woorden "Little David, play on your harp". We deden dit in toonladdervorm, waarin de sopranen en alten steeds "Halleluh" moesten zingen. Erg leuk klonk het. Na het inzingen gingen we aan dit stuk werken. We kwamen veel bekende passages in dit stuk tegen. De moeilijkheid in dit stuk zijn de vele tempowisselingen. Tot aan de pauze werkten we aan dit stuk. Na de pauze werkten we aan "Dry your tears, Afrika", en aan "Homeward Bound". Tot de volgende week.

Woensdag 8 juni

Toen ik om half acht de repetitieruimte binnenkwam was ook Ida Consiglio aanwezig. Vlug ging ik naar haar toe en drukte ik haar hand. Ik heette haar hartelijk welkom en was blij dat ze zich aan haar afspraak had gehouden. Bob zette aan de leden nog eens uiteen wat de bedoeling was, en voor dat Ida haar commentaar ging geven zongen we - nadat wel eerste even ingezongen waren - het Kruisvaarders koor een keer door. Het commentaar van Ida op onze uitspraak was: "Non male", wat zoiets betekent als "Niet slecht". Maar toen Ida de tekst in haar moedertaal voorlas, hoorde je toch goed dat wij het Italiaans heel anders intoneren. De Italianen spreken met veel meer passie. Afijn Ida zei zin voor zin voor en wij trachtten dat dan na te zeggen. Nadat we zo'n klein half uurtje daaraan hadden gewerkt hoorde je toch enige verbetering in de uitspraak. Grazie Ida voor je inzet. Mocht je op de uitvoering op 10 september aanwezig zijn, luister dan in gepaste trots naar onze uitvoering van "O Signore, dal tetto natio!" Vergezeld met een luid applaus vertrok Ida naar haar volgende afspraak. Bob liet ons daarop gelijk het geleerde in de praktijk brengen en hamerde op de belangrijkheid van een goede uitspraak. Na deze sessie hadden we nog een kwartiertje over en werkten we aan "Some enchanted evening", ooit gezongen door Perry Como. Na de pauze gingen we verder op de Afrikaanse klanken van "Dry your tears, Afrika". We moesten flink aan het ritme van dit stuk wennen. De vrouwenstemmen oefenden langdurig aan hun solo, wat uiteindelijk heel goed ging. Ook moeten we met z'n allen oefenen dat we niet met onze neuzen in de boeken zitten, maar goed opletten op de tekens die Bob ons geeft. Tot laat in de avond werkten we hieraan. Tot de volgende week.

Woensdag 15 juni

Dit wordt de laatste repetitieavond voor de vakantie. Bob speelde in op de piano "Dry your tears, Afrika". Toen iedereen zat nam Mary het woord. Ze heette ons hartelijk welkom en vertelde dat e vanavond een gewone repetitie hebben, maar dat er wel iets lekkers bij de koffie is. Als er tijdens de vakan-

tieperiode iets is dat het bestuur moet weten, mail dan gerust naar één van de bestuursleden. Ook in de vakantietijd staat het bestuur voor u klaar. Bob nam het woord en vindt het fijn dat er zo'n grote opkomst is op deze laatste avond voor de vakantie. We gaan vanavond extra oefenen op de "Spiritual Rhapsody". Eerst gaan we inzingen op de woorden: "Little David play on your harp". Iedereen moest heel ontspannen gaan staan, schouders losmaken en een beetje op de voorvoet steunen. Na het inzingen begonnen we aan het prachtige gedicht van Marta Keen: "In the quiet misty morning ..." bij de zangers beter bekend als "Homeward Bound". Het klonk heel mooi vond ik, vooral de uitspraak was heel duidelijk. Wat ik ook heel mooi vond was het pianospel van Bob. Bob vond het zelf ook mooi klinken zo aan het begin van de avond. Verder ging het met de "Spiritual Rhapsody" waar we tot aan de pauze oefenden. De moeilijkheid zijn de tempowisselingen in dit stuk. Na de pauze gingen we nog zo'n klein kwartiertje aan dit stuk. Als laatste stuk werkten we aan: "Dry your tears, Afrika". Bob schonk veel aandacht aan de uitspraak van de Afrikaanse tekst. Blij en opgewerkt door de Afrikaanse klanken keerden we huiswaarts. Tot na de vakantie!

VAKANTIE TOT 3 AUGUSTUS.

Woensdag 3 augustus

Eerste zangavond na de vakantie. Mary heet iedereen weer hartelijk welkom. Volgende week repeteren we in de Buurkerk, ingang Huis ter Duinstraat. Fijn dat Bob er ook weer is. Wat ik wel graag wil weten wie er op 10 september niet meezingt. Dit in verband met het aantal stoelen die op het wat krappe podium gezet gaan worden. Ook hebben we vanavond iemand in ons midden die vanavond voor het laatste de repetitie meemaakt. Dit is Mar Lindhout. Ik zal het even toelichten: "Mar, mevrouw Lindhout, liep al een tijdje met het plan om haar lidmaatschap op te zeggen, maar niet eerder dan dat ze de 45 jaar lidmaatschap had gehaald. En dat was op 1 augustus het geval. Wat ze ook er graag wilde is mee zingen met Psalm 42 en dat is allemaal gelukt. Applaus volgde. We hebben haar al in de bloemetjes gezet en er volgt nog een staartje. Het besluit is best moeilijk geweest voor Mar, maar we zijn blij dat je zo lang in onze vereniging hebt kunnen zingen en dat je 29 jaar als tweede penningmeester deel van het bestuur bent geweest. Je was altijd heel trouw in het bezoeken van de repetities. We houden je op de hoogte van al onze concerten. Mar antwoordde dat ze ons blijft volgen en wenst ons het allerbeste toe. Hierna nam Bob het woord en bedankte allereerst Mar voor haar zangkunsten. We hebben nog 8 repetities tot aan het concert en ik wil vanavond o.a. Homeward Bound en de Spiritual Rhapsody met jullie doen. Bij dat laatste stuk is de moeilijkheid de versnellingen en daarna weer de vertragingen. Ik wil dit extra oefenen zodat we volgende week met Astrid goed beslagen ten ijs komen. Om van de derde naar de eerste versnelling te komen doen we dit oefeningetje. Jammer genoeg kan ik dit niet beschrijven, maar het had effect. Na deze inzingsessie wilde Bob kijken wat er nog was blijven hangen van het lied "Homeward Bound". Nou dat viel niet tegen. Hier en daar oefenden we aan de dynamiek en ja het klonk mooier als we meer contrast tussen hard en zacht laten horen. We

vervolgden de oefenavond met John Rutter's: "The Lord Bless you and keep you". Tot aan de pauze werkten we hieraan. Mar Lindhout verliet voor de laatste keer de oefenruimte en zwaaide naar ons allemaal, natuurlijk zwaaiden we terug en hielden we pauze. Na de pauze pakte Bob zijn metronoom om het juiste tempo van de Spiritual Rhapsody aan te geven. We zongen het een keer door en het ging redelijk goed in tempo. De wat langzamere gedeeltes werden wat extra onder de loep genomen en aan het eind van de avond zat dit stuk er redelijk goed in. Ik hoop maar dat iedereen dit dan ook vasthoudt zodat we volgende week goed beslagen ten ijs komen.

Woensdag 10 augustus

Vanavond oefenden we in de Buurtkerk. Dit is speciaal geregeld om de opstelling op het podium te testen. Er kunnen ongeveer 40 stoelen op het podium en een piano. We hadden het podium volgebouwd met stoelen en deze zo krap mogelijk opgesteld. Het is te doen, maar het is oppassen bij de achterste rij om de stoelen niet te veel naar achteren te schuiven zodat je niet het gevoel krijgt om van het podium af te vallen. Het is misschien goed om een soort van leuning te fabriceren als extra steuntje in de rug en dat de mensen dan zeker weten dat ze niet nog ene stap naar achteren te doen. Mary zal gaan inventariseren hoeveel plaatsen er op het podium beschikbaar moeten zijn. Er zijn altijd mensen die op die avond niet kunnen zingen en het zal jammer zijn dat er lege stoelen in de beperkte ruimte zouden staan.

Na het inzingen werkten we het hele programma af. Behoudens enkele haperingen is de basis van de uit te voeren liederen ruimschoots aanwezig. Fijn dat Astrid de Koning ons op deze avond begeleidde. Tot de volgende week.

Woensdag 17 augustus

Iedereen zat weer om kwart voor acht klaar voor de wekelijkse repetitieavond.

We begonnen met inzingen op een thema van Homeward Bound. Bob had op de melodie een variatie bedacht dat de doelstelling had om de tekst van dit lied goed uit te spreken. We oefenden hier intensief op en hopelijk heeft dit straks het gewenste resultaat. Na het inzingen werkten we aan het Zigeunerleben van Robert Schumann. Na dit lied kwam "The Lord bless you and keep you" aan de beurt. Extra werd geoefend op de dynamiek en vooral op het laatste gedeelte, het "amen". In deze zetting gaat dit wat anders dan in de versie die we gewend zijn, dus dat is extra oefenen geblazen. Na dit lied kwam het voor ons bekende "Spanish Serenade" aan bod. Bij dit lied zette Bob de puntjes nog eens extra op de i. Na een welverdiende pauze werkten we aan de "Spiritual Rhapsody", aan "Still ist im Meer die Welle van W.A. Mozart. Tot de volgende week.

Woensdag 24 augustus

Vanavond begonnen we om kwart voor acht. Er was een ruime bezetting, alleen bij de tenoren viel het wat tegen, we waren met zijn vieren, maar stonden ons mannetje. We begonnen met inzingen op een refreintje uit "Dry your tears, Afrika".

Na het inzingen gingen we van start met de "Spanish Serenade". Bob was heel tevreden over het resultaat en konden

we gelijk doorgaan met "Dry your tears, Afrika". Er werd ons op het hart gedrukt vooral goed te articuleren en naar de dirigent te kijken, want er zitten nogal wat tempo wisselingen in. Als derde stuk zongen we "The Lord bless you and keep you" van John Rutter. Ooit hadden wij dat al ingestudeerd, maar deze versie die we met het Harmonieorkest St. Cecilia gaan uitvoeren is een iets andere zetting. Vooral aan het eind bij het "amen"-gedeelte is het anders dan wat we vroeger geleerd hebben. We oefenden hier flink op en hadden dit net voor de pauze onder de knie.

Na de pauze werkten we aan het prachtige "Homeward Bound" (niet te verwarren met de versie van Simon & Garfunkel). Deze is van Marta Keen en het begint met de prachtige en veel belovende regel: "In the quiet misty morning when the moon has gone to bed ... etc." Nadat we dit een aantal keren hadden geoefend, vond Bob het welletjes en paktten we een geheel nieuw stuk op, namelijk: "Ein Walzertraum" van Oscar Strauss. Merkbaar was dat het stuk voor een aantal onder ons niet onbekend was, zodat het eerste gedeelte al vrij redelijk 4-stemmig klonk. Ik zag tenminste een tevreden blik in Bob zijn ogen. Als laatste van de avond zongen we het toepasselijke "Some enchanted evening". Zonder jas vertrokken we weer huiswaarts, want het was een prachtige zwoele avond. Tot de volgende week!

Woensdag 31 augustus

Om 19:15 uur waren Mary en Bob al aanwezig om de stoelen in de repetitieruimte in kooropstelling te zetten. Het is namelijk de bedoeling dat we vanavond zo gaan zitten als op het podium in de Buurtkerk voor ons optreden met St. Cecilia. Het was eventjes een heel gedoe voordat iedereen op zijn plaats zat maar uiteindelijk is het - met behulp van de strakke leiding van Mary - gelukt. Ook Jan droeg zijn steentje bij met de voorbereiding op het concert, want hij deelde de programma's uit zodat iedereen thuis de muziek op de juiste volgorde in de concertmap kan gaan zetten. Ik hoorde van Arie dat ik 11 uur aan het plakken, vouwen knippen en snijden van de 300 programma's had besteed. Ik had zelf de uren niet zo bijgehouden, maar ik heb het met alle plezier gedaan. Bob vertelde dat we voor de verzorgingshuizen een nieuwe medley van Wim Sonneveld gaan instuderen. De Louis Davids medley gaat eruit. Jan gaat de nieuwe medley voor ons printen en we gaan er na het concert aan beginnen. We zongen in met toonladders op de tekst uit Still ist am Meer die Welle de eerste twee regels: "Placido è ill mar, an diamo, tutto i rassicura". Na het inzingen kwamen gelukkig Ida en Henk nog binnen, zij waren op zoek geweest naar een parkeerplaats. Fijn dat jullie er zijn! Ons eerste lied was: "Still ist am Meer die Welle" waarin Margreet haar solo zong. Ondanks dat Margreet nog niet zo goed bij stem was - zoals ze zelf zei - klonk het heel mooi. Dat wordt wat als ze wel goed bij stem is! Bob liet ons weten dat hij vindt dat we tijdens het concert goed naar de dirigent moeten kijken en niet met onze neuzen in de bladmuziek moeten blijven hangen. De afstand van de dirigent tot het koor is daar tamelijk groot en het is van groot belang om goed contact te blijven houden. Als tweede stuk deden we de "Spanish Serenade", wat volgens Bob al heel goed ging. Ik zelf vond het ook heel goed gaan, want door de concert opstelling kon ik de bassen heel goed horen en die fungeerden als een goede fundament

waarop in mijn inzetten goed kon baseren. En ik was niet de enige die deze opstelling prettig vond merkte ik. Als derde lied zongen we het Zigeunerleben. Bob vertelde ons waar dit lied over gaat en het is de bedoeling dat we dit verhaal aan het publiek overbrengen. Het gaat over een groep zigeuners die bij het flakkerende kampvuur diep in een bos elkaar verhalen gaan vertellen. Op een gegeven ogenblik gaan er een groep jonge meisjes dansen op gitaarmuziek. We moeten dit in onze zang tot uitdrukking brengen, dus hier en daar heel vrolijk kijken. Afijn we begonnen met zingen en ik zag dat het verhaal van Bob effect had gehad, want het was een vliegende start en we begonnen veel te hard. Nadat Bob aan de noodrem had getrokken zetten we veel zachter in en werkten we naar een climax toe. Veel beter klonk het en aan het eind van het lied waren we dan ook aan een verdiende pauze toe.

Na de pauze werkten we achtereenvolgens aan: "The lord bless you and keep you" en Dry your tears, Afrika. Veelvuldig oefenden we weer op de uitspraak en articulatie van dit afrikaanse nummer.

Tot de volgende week.

Woensdag 7 september

Voor aanvang kreeg ik van Bob kopieën van het Lentekoor van Joseph Haydn. Volgende week hoop ik ze voor iedereen gekopieerd te hebben. Leuk om weer eens aan een nieuw stuk te gaan oefenen. Mary heette ons welkom op deze voorlaatste repetitie voor ons concert a.s zaterdag. We zitten weer in concertopstelling, zodat we goed aan elkaars stem kunnen wennen. Op zaterdag beginnen we om 11.00 uur met de stukken die we met Astrid doen. Op het programma kan je precies zien - aan de hand van de kleurvlakken - welke stukken we met Astrid, en met het orkest gaan doen. Gepland is dat dan om 12:00 uur het orkest komt en na een korte pauze - waarin we de meegebrachte lunch kunnen nuttigen - oefenen we tot ongeveer 13:30 uur de stukken met het orkest. De rest van de middag heeft iedereen dan vrij. 's- Avonds beginnen we om 18:45 uur om eventueel nog wat oefenen en in te zingen. Het concert duurt ongeveer tot 22:00 uur en daarna is er nog gelegenheid om ik de Buurtkerk wat te drinken. We gaan er met zijn allen een fijn concert van maken. na dit gezegd te hebben begonnen we met de inzing sessie. Bob had een oefening gemaakt die gebaseerd is op "Dry your tears, Afrika". O ja, Bob legde ons nog eens uit waar dit lied over gaat, dit is trouwens ook te lezen in het programaboekje. Bob gaf al de leden 5 minuten te tijd om de muziek op de juiste volgorde te leggen.

We begonnen aan het eerste stuk: "Homeward Bound". Bob was na afloop van dit lied bijna dik tevreden en het ging ... hop, naar het volgende stuk. Dat was "Oh what a beautiful morning". Ook bij dit lied waren er geen opmerkingen en door ging het met: "Im Prater blühen wieder de Bäume". Nou, Robert Stolz zou trots op ons zijn geweest, en gelukkig Bob ook. Ter afwisseling gingen we bij het volgende lied staan. Het was "Still is am meer die Welle", waarin Margreet weer eens haar prachtige solo an ons liet horen. De mensen zullen zaterdag wel erg verrast worden door haar sopraanstem. Ik zit me er nu al op te verheugen. Hierna zongen we het lied

"The lord bless you and keep you" van John Rutter. We doen dit zaterdag samen met het orkest. We werkten extra aan het laatste "amen", want dat moet goed gaan op de uitvoering. Bob wees ons erop dat het middenstuk wat onzuiver klonk, ook daaraan werkten we een paar extra minuutjes. Als laatste voor de pauze werkten we aan de Spiritual Rhapsody. Na de pauze begonnen we met de "Spanish Serenade", een bekend stuk dat toch nog wat struikelblokken kent. Vooral de dynamiek speelt een grote rol bij dit stuk en het is daarom ook zaak dat we de aanwijzingen van de dirigent goed opvolgen. Dit kan alleen maal als iedereen goed naar de dirigent kijkt. Hierna werkten we aan het "Zigeunerleben". De opdracht is om voor het publiek een sfeer te creëren van een groep zigeuners die diep in een bos bij een flakkerend kampvuur elkaar verhalen vertellen, zingen en dansen. Hopelijk gaat dat lukken.

Als afsluiting van de avond zongen we het toepasselijke "Some enchanted Evening". Toi, toi toi voor zaterdag en tot de volgende repetitie.

Zaterdag 10 september

Vanmorgen om 11:00 uur generatie repetitie met Astrid, Om 12:00 uur generale repetitie met het orkest St.Cecilea en vanavond om 20:00 uur uitvoering in de Buurtkerk. Deze keer doe ik geen schriftelijk verslag, - we weten allemaal dat de uitvoering een groot succes was, en dat we door St. Cecilia uitgenodigd zijn om in 2018 samen in Tegelen te komen optreden - maar een fotografisch verslag. De foto's zijn gemaakt door de heer Cor Vink. Mar Lindhout ontving publiekelijk uit handen van Tiny Lenting een oorkonde en een zilveren speld voor haar 45-jarig lidmaatschap. Het kwam voor haar als een verrassing, en dat was dan ook de bedoeling van het bestuur.

Woensdag 14 september

Mary opende de zangavond met een speciaal welkom aan Aad Wouters die nu definitief bij de bassen komt zingen. Hij kreeg een daverend applaus.

We begonnen de avond met het evalueren van het concert van afgelopen zaterdag. Mary vertelde haar bevindingen: “Allereerst wil ik u allen de dank overbrengen van voorzitter van St. Cecilia. Ze waren zeer onder de indruk van ons koor. Er volgde gelijk een uitnodiging om in maart 2018 een tegenbezoek naar Tegelen te plannen. De bedoeling is dan dat we samen met een mannenkoor en de Koninklijke Harmonie St. Cecilia een soort van drieluik te gaan vormen. Ze hebben daar in Tegelen een concertzaal waar wel 600 mensen in kunnen. Lijkt ons wel een leuk plan en als jullie hier ook mee eens zijn zal ik de heer Ben Aldewereld van de harmonie een bericht sturen dat wij daar positief in staan. Nou, er waren geen bezwaren vanuit het koor, dus ik zal dat mailtje versturen, aldus Mary. Verder wil in nog één ding noemen voor dat jullie dat aankaarten, het overhandigen van de bloemen ging niet geheel in de lijn van de bedoelingen. We zullen dit een volgende keer beter aanpakken.

Henk Caspers: Ik vond de muziek wel heel hard. Mary: ’s middags was het nog veel harder dan ’s avonds. Ik sprak de muzikanten daarop aan en ze vertelde mij dat ze op een Generale altijd eerst aan het koor moeten wennen om een juiste balans te vinden tussen het volume van het orkest en het koor. Aad Wouters: Ik zat in de zaal en inderdaad bij bijvoorbeeld Dry your tears, Afrika, waren jullie bijna niet te horen, zeker bij het aanzwellende gedeelte overheerste de muziek. Ik vond dat wel een beetje jammer. Mary: De dirigent John Bartels vertelde mij dat op zo’n eerste keer samenwerken het orkest altijd te hard overkomt, maar voor vanavond zal ik de muzikanten in toom houden. Mary: Dat is inderdaad gebeurd, tijdens de uitvoering speelden ze een heel stuk zachter. Jammer is dan toch dat bepaalde passages toch niet zo goed uit de verf zijn gekomen. Betty Hulshof: Het klonk allemaal heel mooi, maar het zou nog mooier geklonken hebben als we nog één repetitie extra met het orkest hadden kunnen doen. Bob beaamde dat, maar helaas was dat niet mogelijk want het orkest kwam zaterdagochtend in Noordwijk aan. Het orkest speelde prachtig, aldus Betty, al de tonen werden zo mooi uitgespeeld. Het orkest krijgt van mij een dikke tien. Mary: Ik hoorde van een aantal mensen dat ze genoten hebben van The Lord Bless You, ze vonden dat heel mooi gespeeld en gezongen. Bob: Het was een beetje jammer dat het eerste nummer wat twijfelend was. Maar het was een mooi concert. Leo Duijndam: Wat ik, en veel toehoorders met mij, heel mooi vonden was de indeling van het programma. Zeer afwisselend en nergens saai. Bob: Ik moet ook nog zeggen dat jullie de stukken met de piano ook heel mooi gezongen hebben. Voor de pauze ging het wat minder dan op de Generale maar na de pauze ging het top. Jullie zongen heel inspirerend. Ik heb er een heel goed gevoel over. Bram Koch: Ik sprak iemand van het orkest en die zei dat ons koor een hele goede balans heeft tussen de verschillende zangstemmen. Je kon eigenlijk niet horen dat er maar zeven mannen waren. Bob beaamde dat en dit komt mede door de opstelling. Leo Duijndam: Ondanks dat dit concert in januari al was aangekondigd vond ik het heel

jammer dat zo’n 20% van het koor niet aanwezig was. Eigenlijk vind ik dit niet kunnen. Bob: Ja op zo’n concert moet je er eigenlijk allemaal zijn. Het is toch je visitekaartje van het koor, maar al met al is het toch een prachtig concert geworden. Bep van Geest: Ik vroeg me af of we wel goed naar je gekeken hebben, of zaten we toch weer teveel met onze neuzen in het boek? Bob: Nou, dat viel best mee, ik had het gevoel dat er goed contact was. Leo Duijndam: Jammer dat er mensen zijn die wel heel snel hun muziek dichtklappen en al naar ene volgend stuk gaan. Beter is dit pas te doen als het lied helemaal is afgelopen. Bob: Ja ik was ook een keer de draad kwijt, mijn blauwe briefjes - die ik altijd tussen de muziekstukken stop - waren losgelaten, maar gelukkig losten jullie dat professioneel een op. Dorothea Mijnders: Complimenten voor het mooie concert. Ik heb er erg van genoten en ik zou zeggen ga zo door met deze soort muziek. Ik vind dit persoonlijk leuker dan al die verkleedpartijen. Bob: We hebben tijdens de laatste bestuursvergadering de volgorde van dit programma bepaald om een zo mooi mogelijk geheel te krijgen. Fijn dat iedereen dit een mooi programma heeft gevonden. Dorothea: De akoestiek viel mij ook mee in deze kerk. Dit droeg ook bij tot het mooie resultaat. Leo Duijndam: We hebben als Seaside Singers aan het publiek laten zien dat we ook goed met een harmonieorkest kunnen samenwerken en dat is heel positief voor de imago van ons koor. Dorothea: Ik heb het orkest ook zondagmorgen in de kerk beluisterd en daar speelden ze ook heel ingetogen. Hiermee sloten we de evaluatie.

Mary vertelde dat het bestuur het plan heeft opgevat om op zaterdag 22 april tijdens het bloemencorso een zogenaamd “Bloemenconcert” te gaan houden in de Buurtkerk. De bedoeling is dat het een inloopconcert wordt, bijvoorbeeld 25 minuten zingen, een half uurtje pauze en daarna weer zingen en dat zich dat dan steeds tot een bepaalde tijd herhaalt. We willen dan een combo van muzikanten strikken. We hebben het voorgelegd aan het Bloembollenstreekorkest, maar die hebben aangegeven het in 2017 heel erg druk te hebben. Afijn we gaan dit als bestuur verder uitwerken. Als laatste deelde Mary mee dat we het plan hebben opgevat om op de laatste zangavond van dit jaar – 14 december – de leden zelf de gelegenheid te geven wat kleine optredens te realiseren. Je hebt de vrijheid om solo te zingen, een groepje te vormen en dan wat uit te voeren, een gedicht voor te dragen, piano of en ander instrument te bespelen etc. Bob wil hier graag wat extra van zijn tijd insteken om met degene die dat wil te oefenen. Kom maar op met jullie ideeën.

Na deze evaluatie werkten we voor de pauze het nieuwe stuk: “Ein Walzertraum”. Nadat we van dit stuk kennis hadden genomen werkten we tot aan de pauze, ook weer een nieuw stuk, namelijk wat liederen uit de grote successen van Wim Sonneveld. We zongen over de “Drie Schuintamboers” en “De Wonderen zijn de Wereld nog niet uit”. Dit laatste lied is vrij onbekend. Na de pauze werkten we aan het derde nieuwe stuk: “Die Jahreszeiten” van Joseph Haydn en wel over de Lente.

Het is vanavond een lang verhaal geworden, ik beloof dat ik volgende week wat minder woorden zal gebruiken.

Woensdag 21 september

Om kwart voor acht opende Tiny de vergadering met te zeggen dat Mary een weekje er tussenuit is gepiept en dat eigenlijk alles is wat er te zegen valt. O ja, iedereen een mooie zangavond gewenst.

Hierna nam Bob het woord en verklapte het spoorboekje van vanavond, we gaan vanavond beginnen met de medley van Wim Sonneveld en ik wil deze liedjes ook als inzing oefening gebruiken. Verder gaande werken aan “Een Walzertraum”. Misschien zitten jullie niet helemaal op de goede plaats, maar toen ik daarstraks wat vroeg binnenkwam stonden er geen stoelen klaar, dus dat was al hard werken, maar dit terzijde. Na de pauze gaan we aan “Die Jahreszeiten” werken. We gingen staand op de woorden: “Drie schuintamboers, die kwamen uit het oosten, drie schuintamboers die kwamen hier voorbij”. We doen dit op een toonladder. Na, wat geroezemoes snapte iedereen de bedoeling en deden we dit helemaal uit ons hoofd. Na de inzingsessie zongen we uit deze medley achtereenvolgens: “Drie schuintamboers, De wonderen zijn de wereld nog niet uit, Een cent, Katootje, Luchtkastelen, Daar is de orgelman, Zo heerlijk rustig en Poen, poen, poen poen.” Er ware enkele wat minder bekende stukken tussen, maar al met al ging het heel goed. Na dit Nederlandse geweld gingen we over op wat rustigers: “Een Walzertraum”. We zongen het eerste gedeelte door en de dames gingen verder met het stuk: “Es krabbelt und wurlt, man kennt sich net aus”. Dat vergt nogal wat oefening, vooral op de uitspraak. We werkten tot aan de pauze aan dit stuk. Na de pauze ging de verdere tijd op aan: “Die Jahreszeiten” het Lente gedeelte. Tot de volgende week.

Woensdag 28 september

Vanavond is het de bedoeling dat de bassen en tenoren een half uur eerder gaan beginnen om date werken aan de mannenpartij uit “Die Jahreszeiten”. Ter herinnering had Leonie 's morgens een mail gestuurd om zoveel mogelijk mannen en Ida op de been te brengen. Jammer genoeg lukte het mij niet meer eerder aanwezig te zijn. Ik hoorde van Arie dat er flink was geoefend en dat hij samen met Han de eerste stem mag gaan zingen. Blijft er voor Ida, Henk en mij de tweede stem over. Dat gaat lukken, denk ik zo. Om kwart voor acht kwam ik de zaal binnen en iedereen zat al op zijn plaats. Mary opende de avond met de vraag of er nog mensen zijn die belangstelling hebben voor de koorscholing waar we het in het voorjaar over hebben gehad. Geef je in de pauze op, dan ga ik dat verder met Marleen van Leeuwen bespreken wanneer dat dan kan gaan plaatsvinden. Verder is er een ziekenboeg, An de Ridder heeft haar pols gebroken, Corry Arentshorst heeft een nieuwe heup gekregen en ligt momenteel in het ziekenhuis, Patricia Hoogervorst krijgt volgende week een paar slankere benen, Joke de Mooij heeft ook een lelijke val gemaakt, ze zit onder de kneuzingen. Verder gaat het goed. Bob nam het woord en vertelde dat we vanavond gaan werken aan “Een Walzertraum”. Met de mannen heb ik al hun partij uit de “Jahreszeiten” geoefend en het is de bedoeling dat ik de laatste 20 minuten van de avond het vrouwen koor ga doen. De heren kunnen dan wat vroeger naar huis. Verder wil ik wat gaan oefenen aan de Wim Sonneveld medley. Ook wil ik uit het Fonds 1818 programma “My Fair Lady” oefenen. Het bleek echter dat het merendeel

van de leden dit niet meegenomen hadden, zodat dat naar een volgende keer werd verschoven. We gingen inzingen op een toonladders met de woorden “Drie schuintamboers, die kwamen uit het oosten, drie schuintamboers die kwamen hier voorbij. Bob merkte op dat hij wel heel veel zuinige mondjes zag. “Kom op, voluit zingen” scandeerde hij. Nou dat hielp want toen we de medley werkelijk gingen zingen klonk het als een klok. Na de medley werkten we tot aan de pauze aan “Een Walzertraum”. Oei, ik zie dat ik al ruim over de 300 woorden ben die mij ik als limiet stel. Dus ik zal het maar niet te lang maken. Na de pauze gingen we op verzoek van de leden door met “Een Walzertraum”. Om half tien werkten we tot aan het eind van de avond aan “Die Jahreszeiten”. U begrijpt dat door het enthousiasme het oefenen van het vrouwenkoor tot de volgende week is uitgesteld. Ben benieuwd!

Woensdag 5 oktober

Toen ik om 10 over half acht de repetitierruimte binnenkwam werd ik door de al aanwezige heren verwelkomd met de woorden: “O komm, o komm”. Dat bleken de laatste regels te zijn van het slotdeel van de Lente uit “Die Jahreszeiten”. Ik vond dat heel toepasselijk. Vijf minuten later kwamen de dames binnen en namen hun plaats in. Mary nam het woord. Ze vroeg of iedereen de rouwkaart van het overlijden van de man van Tinie Wijfjes, de heer Frans Wijfjes, hadden ontvangen en Mary vertelde dat een afvaardiging van het bestuur maandagavond naar de condoleance was geweest. In de loop van de tijd komt Tinie weer zingen. Verder vertelde Mary dat ze een mail naar Marleen van Leeuwen heeft gestuurd over de voortgang van de cursus noten lezen, maar daar heb ik nog geen reactie op gekregen, aldus Mary. Lida Zonneveld vroeg hoe het nu met Valerie gaat. Mary vertelde dat ze haar been had gestoten en door de bloedverdunners was die wond weer behoorlijk gaan bloeden, maar alles is weer onder controle. Bob nam het woord en vertelde dat we vanavond gaan werken aan: “Die Jahreszeiten”, Ik wil “My Fair lady” weer eens helemaal ophalen en verder staat “Een Walzertraum” op het programma, dat we vorige week helemaal in de grondverf hebben gezet. Eerst beginnen we met inzingen op toonladders op de tekst “Drie schuintamboers”. [Drie schuintamboers is de vertaling van een oud-Frans soldatenlied, dat waarschijnlijk ten tijde van de Slag bij Fontenoy in 1745 is gecomponeerd door een tamboer uit het Franse leger. “Schuintamboer” is een verbaasting van “jeune tambour” (jonge tamboer) uit de originele Franse tekst “Trois jeunes tambours.”]

We moesten op onze voorvoeten gaan staan zodat $\frac{2}{3}$ van ons lichaamsgewicht daarop steunde. Goh, wat klonk het daarna allemaal anders, 't leek net of mijn stembanden kantelden. En dat was nodig ook, want ik kwam – net als Han Jacobs - schor de oefenruimte binnen. Gelukkig waren Arië's en Ida's stem wel in orde, zodat we toch redelijk goed onze partijen mee konden zingen.

Tot aan de pauze werkten we aan “My Fair Lady”. Na de pauze werkten we aan het laatste gedeelte uit “Die Jahreszeiten” en als laatste zongen we het door het koor omarmde stuk: “Een Walzertraum” van Oscar Strauss. Tot de volgende week.

Woensdag 12 oktober

Mary opende om kwart voor acht de repetitieavond met de mededelingen dat de tenortweeling Arie en Jan gisteren jarig waren. Luidkeels werd het "Lang zullen zij leven" ingezet gevolgd door een driewerf: "Hoera!" Het was voor ons een hele verrassing. Verder vertelde Mary dat we ook nog een verlate bruid in ons midden hebben, namelijk Netty, die 14 dagen geleden haar 50-jarig huwelijk heeft gevierd. Mary overhandigde Netty namens het hele koor een mooi boeket. Alweer schalde het "Lang ze Leven" door de ruimte. Afijn, toen de bos bloemen onder de stoel geschoven was en daarmee de rust wederkeerde, zei Mary nog dat we de groeten van Corry Arentshorst – die aan haar heup is geopereerd – moeten hebben en ook van Patricia Hoogervorst. Ook fijn dat Tinie Wijffes weer bij de alten zit. Veel sterkte toegewenst en we zullen je waar nodig steunen in dit grote verlies. Als er nog iemand is, zo vroeg Mary, die zich wil inschrijven voor de talentenavond op 14 december kan dat nog. Mooi is dat we niet hoeven te klagen over de aanvragen, ze stromen bijna binnen. Geeft toch maar weer aan dat we een gezellige club hebben. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat we vanavond aan het Fonds 1818 programma werken omdat we op 22 oktober een uitvoering in Hoogwaak hebben. We gaan vooral aan de Nederlandse talige stukken werken. Vorige week was er nog al wat weggevallen uit de My Fair Lady. We gaan nu zingen op een toonladder op de volgende tekst: "O wat ben ik vaak hier voorbij gegaan, en de huizen hebben altijd op een rij gestaan". Na de inzing oefening werkten we achtereenvolgens aan: "My Fair Lady", uit de Wim Sonneveld medley: "Daar is de orgelman", "Zo heerlijk rustig", en "Poen, poen, poen, poen", en tot slot de "Annie M.G. Schmidt" medley. Na de pauze zongen we het laatste uit deze medley "Stroei-voei". Na al het Hollandse repertoire gingen we over op Duits en werkten we aan: "Ein Walzertraum", dit stuk willen we ook op 22 oktober in Hoogwaak aan het publiek laten horen. Bob studeerde partij voor partij en maakte leuke combinaties, tenor en alt, bas en sopraan, sopraan en tenor etc. Deze manier van instuderen werkt goed, want aan het eind van de avond was dit stuk al bijna uitvoerings klaar. We kunnen er volgende week nog wat aan oefenen, aldus Bob, en dan zit het er goed in. Tot de volgende week dan maar weer.

Woensdag 19 oktober

Verslag van woensdag 19 oktober 2016.

Om kwart voor acht zocht iedereen zijn of haar plaats op onder de pianotonen van het liedje "Aan de Amsterdamse Grachten" dat Bob virtuoos speelde. De stoelen stonden in concert opstelling zodat er alvast een gewinning kan optreden voor de uitvoering van a.s. zaterdag in Groot Hoogwaak. Nadat iedereen zat nam Mary het woord. Ze vertelde dat de kleding voor zaterdag bestaat uit een wit topje en zwarte broek met een blauwe sjaal voor de dames en voor de heren smoking, wit overhemd, zwart sokken en schoenen en een blauw vlinderdasje.

Er is nog een verzoek van Marleen of er inderdaad leden zijn die graag aan de cursus noten lezen willen gaan deelnemen. De aanschaf van een blokfluit - dat Marleen heeft aangeraden - is helemaal geen moeten, dus zonder die fluit ben je ook hartelijk welkom. Laat even in de pauze weten wie

aan dit project mee wil doen. In de pauze is er een verrassing bij de koffie, want Klaus is jarig. Luid klonk spontaan het "Lang zal hij leven", en nog wel "in de Gloria". Gefeliciteerd Klaus! O ja, je kunt zaterdag aan de achterkant van Groot Hoogwaak gratis parkeren. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat we vanavond gaan werken aan: "Homeward Bound" en "The Lord Bless you", deze twee zijn nieuw in het Fonds 1818 programma en die wil ik samen met jullie opfrissen. Verder komt het "Zigeunerleben" aan bod en wil ik verder werken aan "Ein Walzertraum". We beginnen met een inzingertje op de woorden: "O wat ben ik vaak hier voorbij gegaan en de huizen hebben aldoor op een rij gestaan". We moesten op onze voorvoet gaan staan, ons volledig ontspannen en door ons gezicht los te maken bereikten we een volledige slaptte van onze aangezichtsspieren. Het leek wel een soort van yoga sessie waar we in verzeild waren. Na het inzingen begonnen we met "The Lord Bless you". We zongen het in één keer door. Bob was er tevreden mee en we gingen staand verder met "Homeward Bound". Mary vroeg na afloop van dit lied of we bij de komma's nog adem moeten halen zoals in de partituur wordt aangegeven. Bob zei dat dit niet nodig is en dat we beter lange zinnen kunnen zingen. Alleen over de dynamiek was Bob niet tevreden en daarom deden we het opnieuw. Het ging deze keer veel beter, af en toe riep Bob: "mooi" tussen het zingen door. Hierna werkten we tot aan de pauze aan "Ein Walzertraum". Na de pauze - waar in we genoten hebben van een zoete traktatie van Klaus - begonnen we met "My day in the hills", waarbij alle stemmen gelijk moeten inzetten. Daar was wat verwarring over maar in de partituur staat: Unisolo. Ging verder goed en we gingen verder met: "De Orgelman" en daarna "Daar is de orgelman" omdat daar een extra partij inzit voor de alten. Daarna zongen we twee coupletten van "Drie Schuintamboers". Na deze Nederlandse liederen namen we het "Zigeunerleben" door. Ging ook heel goed. Als laatste van de avond zongen we "My fair Lady". Tot de volgende week.

Woensdag 26 oktober

Om kwart voor acht zat iedereen weer klaar voor de wekelijkse repetitieavond. De opkomst was deze week matigjes, er ontbraken wat sopranen en alten en ook bij de tenoren was een gat geslagen. Han was met vakantie, Arie had er erg druk met zijn kleinkinderen, Ida was gevallen en had nog veel pijn. Gelukkig was Henk er wel, dus we waren vanavond met twee tenoren - Henk en Jan. We spraken het zo af dat Henk voor de hoge tonen was en ik voor de wat lagere. Achteraf was dat een goede rolverdeling want we konden aan het eind van de repetitie toch wel op een geslaagde repetitieavond terugkijken. Afijn, Mary opende de avond met een kleine terugblik op de uitvoering afgelopen zaterdag in Groot Hoogwaak, waar ik helaas niet bij kon zijn. Ze vertelde dat ze onlangs in Groot Hoogwaak was en er kwamen diverse mensen naar mij toe die vertelden dat ze ontzettend hadden genoten van ons optreden. Ze vonden het een afwisselend programma en vooral de Nederlandse talige liedjes waren erg in de smaak gevallen. Fijn om dat te horen dat we voor de Fonds 1818 optredens een mooi programma hebben samengesteld. Verder wil ik nog zeggen dat we de "bonte" avond op woensdag 14 december in de bovenzaal houden. We hebben deze avond geruild met Mozaiek. Verder nog

één ding: We hadden van St. Cecilia uit Tegelen het aanbod gekregen om in het voorjaar an 2018 een tegenbezoek te komen afleggen. Dit gaat dan in een weekend gebeuren en ik wil daarom nu al jullie vragen of jullie daar akkoord mee gaan. Het wordt een reis van twee dagen met een overnachting en de kosten daarvan zijn voor jullie eigen rekening. Niemand van de aanwezigen had enig bezwaar zodat het bestuur te zijner tijd het één en ander kan gaan regelen. Via de mail waren de leden verzocht om het stuk: "Chor der Landleute" uit "De verkaupte Braut" mee te nemen. Niet iedereen kon dit stuk in zijn of haar archief vinden dus had ik een aantal exemplaren extra meegenomen. Gelukkig maar, want ik was er in no-time doorheen. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat hij de uitvoering in Groot Hoogwaak goed was verlopen, maar dat hij vanavond wat passages wil doornemen die niet helemaal goed gingen, zodat we op ons volgend optreden op 7 november nog beter voor de dag kunnen komen. Verder miste ik op het concert de inzet van "Homeward Bound", daar gaan we vanavond nog aan werken, niettemin was de inzet van het koor en het enthousiasme prima te noemen. Waar we vanavond ook nog aan gaan werken is de dynamiek van de verschillende stukken. Over het algemeen was het allemaal wat vlak, en dat kan best wat spannender gemaakt worden. Hans Zonneveld merkte nog op dat het lied "m'n Opa" nog niet helemaal goed ging. Ook daar gaan we vanavond aan oefenen. Bob merkte nog op dat ons koor zich altijd volledig inzet voor de Fonds 1818 optredens en zich er niet met een "Jantje van Leiden" van afmaakt. Als inzingoefening zongen we een stukje uit het Slavenkoor waarbij we het ritme oefenden. Na het inzingen werkten we aan "Homeward Bound" waarbij de sopranen eerst inzetten. Extra werd er op de dynamiek gelet, en jawel het klonk veel spannender. Vreemd was het toen de twee tenoren hun partij moesten zingen. Ik kan me nu indenken hoe de artiesten zich bij "Idols" moeten voelen, zal Bob zich in zijn stoel omdraaien? Gelukkig ging het goed. Hierna studeerden we aan: "M'n opa", waarbij we het laatste stuk tweekstemmig doen. Verder werkten we tot aan de pauze aan "Ein Walzertraum", waarbij Henk de hoge tenortonen voor zijn rekening nam. Bedankt Henk! Na de pauze gingen we nog met dit stuk verder en een kwartier voor het einde pakten we het voor velen nieuwe stuk: "Chor der Landleute" uit "De verkaupte Braut" op. Verbazend vond ik dat er al veel mensen dit stuk al een beetje konden, het klonk alsof we er al weken aan geoefend hadden. Voor mij was het onbekend, zodat de tenorpartij nogal wegviel tegen het sopraan- alt- en basgeweld, maar ik dacht: "jullie komen wel", kom over een paar weken maar eens terug! Tot de volgende week maar weer.

Woensdag 2 november

Vet! zo begin ik dit verslagje, want in het moderne taalgebruik wordt dit woord gebezigd bij iets leuks. En dat was het, want in tegenstelling tot vorige week waren al de tenoren aanwezig. Tot onze verrassing was Ida er ook weer. Mary opende de avond met de vraag of we wat kunnen inschikken, omdat we vrijdag in Huize Jeroen ook dicht bij elkaar moeten staan. Natuurlijk deden we dat, en ik moet zeggen het zong prima zo. lekker compact zodat je elkaar goed kon verstaan. Verder vroeg Mary wie er vrijdagmiddag niet is. Gelukkig

viel dat mee en zijn er genoeg zangers en zangeressen. We doen het zelfde programma als in Hoogwaak. Die Walzertraum zingen we de andere week zaterdag 12 november tijdens ons optreden voor de Katholieke Ouderenbond. Dat begint om 14:00 uur en we willen dat jullie dan om 13:30 aanwezig zijn. Het is nog niet bekend in welke zaal we onze spullen kwijt kunnen, maar wat ik wel weet is dat het de hele middag duurt. Het is geen verplichting om ook de hele middag te blijven, want wij treden voor de pauze een half uur op. Zorg dat jullie het programma op volgorde in de map hebben. De Spanish Serenade is de enige wijziging ten opzichte van het Fonds 1818 programma. Bob nam het woord en vertelde dat er vanavond aan het laatste deel van: "Ein Walzertraum" gewerkt gaat worden, aan de "Spanish Serenade", "De Verkochte Bruid" en we gaan aan het Fonds 1818 programma. We zongen in op tekst van "Va Pensiero". Na het inzingen. Na het inzingen brak Mary in, met de melding dat Patricia er weer na een lange tijd is. Spontaan speelde Bob het "Lang zal ze Leven", waaruit ik begreep dat ze ook nog jarig is of is geweest. In ieder geval: "Welkom terug" Patricia! Hierna gingen we actief zitten en werkten we aan "Ein Walzertraum". De alten oefende extra op bladzijde 4 het "La-la, La-la". Na dit lied werkten we "Homeward Bound". Bij de heren liep het vanaf maat 29 niet helemaal goed. De bassen en tenoren werden even apart genomen en toen kwam naar boven dat er iemand een toon niet hoog genoeg nam. We moeten de dynamiek niet uit het oor verliezen en ook moeten we zeker niet gaan haasten. Na dit lied gingen we verder met: "The Lord bless you and keep you". Afsgesproken is dat alle dames met dit lied beginnen en niet alleen de sopranen. Er was daar wat verwarring over. Bob vond het niet slecht klinken en we mochten dan ook pauze gaan houden. Na de pauze gingen we nog even aan dit stuk door, om precies te zijn bij letter C op bladzijde 3. We moeten de tonen goed hoog houden, want we zakten een beetje. Nadat Bob tevreden was werkten we achtereenvolgens aan: "The Sound of Music", "West Side Story", waarbij de inzet van "One Hand, One Hearth" totaal mislukte, "Zigeunerleben", "My Fair Lady", en we sloten de avond af met de: "Spanish Serenade". Jammer genoeg was er geen tijd mee over om wat aan de "Verkochte Bruid" te gaan doen, zij moet dan maar een weekje wachten. Tot de volgende week.

Woensdag 9 november 2016

Om kwart voor acht heette Mary iedereen welkom. Bob deelde mee dat we vanavond de Spaanse Serenade gaan doen, ein Walzertraum, een stukje van de Verkochte bruid. Als inzingertje doen we een aan de ene kant stukje adembeheersing en aan de andere kant een lange uithaal. Als oefeningetje zingen de dames: "Postpapier, postpapier, postpapier, postpapier, hier" en de heren zingen alleen "hier" op een lange toon en we doen dit van sterk naar zacht. Als tweede keer werd postpapier veranderd in: "Foe Yong Hai". Bob vond het heel leuk gaan en de tekst werd weer veranderd in "Ratje toe, ratje toe", weer later in "Tureluur, tureluur". Na het inzingen pakten we de "Spanish Serenade" op. De alten en de tenoren zetten eerst in. Jammer genoeg moest Bob de inzet afblazen, omdat er ook enkele bassen en sopranen mee deden. Na een tweede poging ging het wel beter, alleen de bas-

sen moesten precies op tijd hun inzet laten horen, Dat verliep niet helemaal naar wens en het ging dus voor de derde keer over. Nu waren de inzetten goed en konden we doorgaan. Mooi was te horen dat Bob ons goed coachte, wat herhaaldelijk riep hij: "weg", "zacht", "sterker", "rustig", "twee-e drie", "niet inhalen", en meer van die kreten. Uiteindelijk was Bob heel tevreden met het resultaat. Als tweede stuk van de avond oefenden we aan "Ein Walzertraum". We zongen het eerst helemaal zonder onderbreking door. Het klonk lang niet slecht. Toch werd er hier en daar niet de juiste toonhoogte bereikt en daar werd een kwartiertje flink op geoefend. Als laatste stuk voor de pauze werkten we aan "De verkochte Bruid". Enthousiast zette Bob het stuk in op de piano waarna de sopranen even enthousiast hun partij inzetten. de uitspraak was niet geweldig, en we moesten dan ook – alvorens verder te mogen gaan – de tekst eerst uitspreken en goed articuleren. En jawel, het lied klonk nu veel duidelijker. Iedereen deed heel goed zijn best op de articulatie. Met een tevreden smile op Bob zijn gezicht gingen we de welverdiende pauze in. Na de pauze werd het "Lang zal ze leven" voor Ida van Duyn ingezet. Ze trakteerde op haar wereldbekende eigen gebakken koek. Bedankt Ida! Bob vroeg om "rust in de tent" en we gingen daarna nog even door met "De verkochte Bruid". Als laatste mocht Ida een paar stukken uitzoeken voor haar verjaardag en dat werd "Oh, what a beautiful Morning" en "My Fair Lady". Een mooie afsluiting van deze zangavond. Tot de volgende week.

Woensdag 16 november

Omdat Mary vanavond wat later komt, opende Leo de zangavond. Hij vertelde dat we van de week een bestuursvergadering hebben gehad en dat we gesproken hebben over onder andere de "bonte avond" op 14 december. Er zijn meer dan genoeg aanmeldingen en het belooft dan ook een gezellige avond te worden. Er is een mogelijkheid om op een zaterdagmorgen van 10:00 tot 14:00 uur samen met Bob te gaan oefenen. Verder hebben we gesproken over het contact met Tegelen dat gaat gebeuren in maart 2018. In april 2017 gaan we tijdens de bloemencorso een concert doen in de Buurkerk. Het wordt een wat lichter programma waar we de komende tijd aan gaan oefenen. Voor wat het grote concert in 2018 hebben we onze gedachten laten gaan. We denken bijvoorbeeld aan het Gorla van Vivaldi. Voor Fonds 1818 hebben we weer vier optredens gepland. De juiste data krijgen jullie per mail. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat het heel fijn is om weer lekker te kunnen gaan werken, want er staat weer genoeg op het programma. Ik wil nu beginnen met de "Spring Song" en ik wil de nadruk vooral leggen op het uitspreken van de tekst. Gelukkig hielp Valerie ons met de uitspraak. We spraken de tekst eerst in het goede ritme, daarna gingen we het zingen. Na een kwartiertje hadden we de tekst van al de drie coupletten onder de knie en ging het zingen daarvan ongekend goed. Bob maakte diverse combinaties van de stemsoorten, ook dat ging heel goed. Dit lied is heel goed opgeknapt - aldus Bob - veel beter dan we het ooit gedaan hebben. Daarna oefenden we tot aan de pauze aan de Verkochte Bruid. Na de pauze werkten we achtereenvolgens aan: "Ein Walzertraum" en "Die Jahreszeiten". Tot de volgende week.

Woensdag 23 november

Om kwart voor acht opende Mary de zangavond met enkele mededelingen. De eerste was dat degene die ondersteuning van Bob op de piano nodig hebben voor de bonte avond, zich bij Bob kunnen melden. Aanstaaende zaterdag is hij van 10:00 tot 12:30 uur beschikbaar. Het is in de bovenzaal van De Muze. Verder vertelde ze dat de avond op 14 december geheel verzorgd is, maar dat het leuk zal zijn als er mensen zijn die wat lekkers willen bakken. Op deze oproep werd spontaan gereageerd. Een ander ding wat ik nog wil bespreken, zei Mary, is dat we ons opgegeven hebben voor een korenfestival in Middelburg, maar de deelname is nog niet zeker, dit hangt namelijk af of we ingeloot worden. Dit festival is op zaterdag 3 juni. De week daarna op 10 juni is er in Noordwijk het korenfestival in combinatie met de tuindagen. Het kan dus zijn dat er op twee achtereenvolgende zaterdagen een beroep op u kan worden gedaan om te komen zingen. Voor wat betreft 10 juni is er ook een shanty-festival dus wij missen wel een aantal bassen. Ook enkele tenoren kunnen niet op 10 juni. Onze vraag is dat als je nu al zeker weet dat je op 10 juni niet aanwezig kunt zijn het tijdelijk aan te geven, want met een te uitgedund koor gaan we er niet aan beginnen. We horen dit graag op tijd, want voor 15 december moeten we ons inschrijven. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat we vanavond gaan werken aan "Ein Walzertraum", "Die Jahreszeiten", waarin een stukje dameskoor zit, dat ik vanavond met de dames wil oefenen, zodat de heren een kwartiertje eerder naar huis kunnen. We beginnen met inzingen op het lied: "Rosen fra fuun". Na het inzingen zongen we "Ein Walzertraum" in één keer achter elkaar door, zodat we weten waar de zwakke plekken zitten. Bob was niet ontevreden en merkte op dat hij het niet nodig vond om hieraan verder te oefenen. We pakten daarom het "Hirtenchor" op. Ook dit werd eerst doorgezongen. Aan dit lied werd nog wel gesleuteld, maar toen de pauze aanbrak klonk het geheel al heel behoorlijk. Na de pauze gingen we nog even door met het Hirtenchor, en daarna pakten we "Komm Holder Lenz" uit die Jahreszeiten op. Om half tien vertrokken al de heren, zodat Bob het vrouwenkoor uit "Die Jahreszeiten" met de dames kon gaan oefenen. Tot de volgende week.

Woensdag 30 november

Mary opende de zangavond met de mededeling dat Corry Arentshorst al weer twee weken aanwezig is na haar reparatie aan haar heup, en ik ben nog vergeten haar speciaal welkom te heten. Beste Corry, we zijn echt heel blij dat je weer - en zelfs zonder krukken - je plaats bij de sopranen hebt ingenomen. Verder vertelde ze dat het bestuur het plan heeft opgeven om - voor degene die dat willen - voor € 10,00 per jaar de benodigde nieuwe muziek te kopiëren. Als je dat wilt kunt u zich bij Jan opgeven. Jan maakt dan voor iedereen die meedoet een gepersonaliseerde envelop en vult die envelop met de nieuwe muziek die dan nodig is. Zo bent u verzekerd dat u de juiste muziek heeft. Voor degene die toch zelf wil kopiëren, wordt de nieuwe muziek zoals gewoonlijk per email naar u toegestuurd. Het is dan niet meer de bedoeling dat Jan muziek uitdeelt aan mensen die niet met de € 10,00 regeling meedoen. U kunt zich vanaf de volgende week aanmelden en s.v.p. betalen met contant geld. Hierna nam Bob het woord en vertelde dat we vanavond gaan oefenen.

fenen aan het Hirttenchor, die Jahreszeiten en de verkochte bruid. Maar nu eerst inzingen met de tekst: "Zing is in, zing is in", waarbij je de resonantie in je hoofd moet voelen. Daarna werd de tekst veranderd in "Dingedong, dingedong". Na deze oefening zongen we de tekst uit het Hirttenchor op een toonladder, zodat we voor straks de tekst al een beetje in ons hoofd hebben. Nadat we ingezongen waren werkten we daadwerkelijk aan het "Hirttenchor". Bob lette goed op de uitspraak, want hier en daar werd er wat "plakkerig" gezongen. Dit kan je voorkomen door goed voorin de mond te zingen. We werkten aan dit stuk tot aan de pauze. Na de pauze begonnen we aan het eerste deel van "Die Jahreszeiten". Als de heren geduldig zijn wil ik eerst het vrouwenkoor laten horen waar we vorige week wat vluchtig met de dames aan geoefend hebben, sprak Bob. Het klonk al vrij herkenbaar, natuurlijk is er nog wat oefening nodig maar chapeau voor de dames. Ik ben benieuwd hoe de heren het ervan af gaan brengen als het hun beurt is. De rest van de avond werd geheel door dit lied in beslag genomen. Aan de verkochte bruid zijn we vanavond niet toegekomen. Tot de volgende week.

Woensdag 7 december

Mary opende de zangavond met de mededelingen dat An en Ida wat later komen, en dat Jan een lijst heeft gemaakt voor de mensen die willen meedoen aan de muziek distributie. Voor € 10,00 per jaar verzorgt Jan de kopieën als er nieuwe muziek nodig is. Je hoeft dan niet zelf meer voor de muziek te zorgen. In de pauze kunt u zich opgeven. Voor de mensen die zelf willen printen worden de printbestanden per e-mail naar de leden toegestuurd. Verder nog een heel naar bericht, Tiny Lenting haar man Henk heeft een hersenbloeding gehad en dat ziet er ernstig uit. Voorlopig komt Tiny niet zingen. We wensen haar heel veel sterkte toe. Haar bedoeling is om de zang weer na de kerst weer op te pallen. Verder nog een leuk bericht, Coby Schreurs is 65 jaar geworden en trakteert in de pauze. Spontaan werd het "Lang zal ze leven" gezongen. Hierna nam Netty Koelewijn het woord en ze vertelde dat ze een aanbieding heeft. Ze vertelde dat ze twee kaarten voor de Max Proms gewonnen heeft voor a.s. zondagmiddag in de Jaarbeurs in Utrecht. Meestal gaat ze daarheen maar deze keer kan ik helaas niet en ik wil ze niet zomaar verloren laten gaan. Wie graag wil, roep maar! Dorothea's stem klonk als eerste door de ruimte en zij was dan ook de gelukkige winnares. Het is haar van harte gegund. Na dit tumult nam Bob het woord en vertelde dat hij vanavond met ons nog wat aan het Hirttenchor wil gaan oefenen, ik wil straks "Ein Walzertraum" in één keer achter elkaar doorzingen, en ik ga dan niet stoppen, dus doe jullie best. Wel wil ik de laatste 10 minuten van de repetitie het nummertje met de dames gaan doen. Dit is een geheim stuk, vandaar dat ik het niet bij name noem, maar op de bonte avond volgende week zal alles duidelijk worden. We gaan nu een "puf" oefening doen en dat is speciaal bedoeld als ademsteun oefening. Na het puffen deden we dezelfde oefening op de woorden "boterbloemen, boterbloemen bloem" en nog wat andere variaties daarop. Nadat we ingezongen waren zongen we "Ein Walzertraum" achter elkaar door. Over het resultaat was Bob dik tevreden en daarom gingen we verder met het doorzingen van het Hirttenchor. Na het doorzingen gingen we op bepaalde gedeelten van dit stuk

tot aan de pauze extra oefenen. Na de pauze gingen we werken aan "Adieu mein kleiner Gardeoffizier", vooral het refrein kwam aan vaak aan bod. Met dit stuk sloten we de avond af. Tot de volgende week.

Woensdag 14 december

Een nieuwe traditie? Dit vroegen een aantal leden na afloop van deze bijzondere avond. Het zat namelijk zo: Op een bestuursvergadering na de vakantieperiode stelde Bob voor om eens een avond te organiseren waarop alle leden individueel of in een groepje hun zangkunst, voordrachtskunst of iets dergelijks aan de leden te laten horen. Dit vonden wij als bestuur een goed idee en we zijn dit dan ook gaan uitwerken. Na de oproep om hier aan deel te nemen hadden we 12 optredens op de rol staan. Een heel mooi resultaat en daarom stelde we als bestuur vast dat we deze avond op 14 december zouden gaan houden. Ook werd er gevraagd of er mensen zijn die voor wat lekkers bij de koffie willen zorgen. Genoeg mensen meldden zich aan zodat er meer dan genoeg te snoepen valt. Het programma is als volgt vastgesteld:

1. Klaus de Bes, Floris Baalbergen, Arie en Jan Haasnoot:
Cabaret
2. Leo Duijndam en Aad Wouters:
Zangduo
3. Bep van Geest en Bob Berkemeier:
Quatre Main
4. Netty Koelewijn:
Kerstlied
5. Leo Duijndam:
Accordeon
6. Ineke Schild, Joke de Mooij, Netty Koelewijn, Valerie van Muyen, Betty Hulshof, Bep van Geest, Emmy van der Voorn, Leonie van Went, Mary Ouwersloot:
Zanggroep
7. Lenie van Rooijen:
Gedicht
8. Bob Berkemeier:
Verhaal
9. Anneke van der Zalm:
Kerstboom verhaal
10. Coby Schreurs, Mary Ouwersloot, Leonie van Went, Ineke Schild:
Blokfluit
11. Coby Schreurs, Mary Ouwersloot:
Sweet Sixteen.

De avond werd aan elkaar gepraat door Hans Zonneveld.

Op de volgende bladzijde van dit jaarverslag vindt u een fotografische impressie van deze laatste avond van het zangjaar 2016. Het is een jaar geweest met een aantal mooie optredens. Het bestuur spreekt de wens uit dat u allen kunt terugkijken op een waardevol zangjaar en wij als bestuur hebben getracht om het programma zo af te stemmen dat er voor iedereen genoeg zangplezier uit te halen was. Alle leden: "Bedankt voor jullie inzet" en we gaan er in 2017 weer een mooi jaar van maken.

Jan Haasnoot, secretaris.

